

2J.

P.

7.

Επιτολὰὶ πρὸς τὸν ἱερομόναχον Ἰγνατίον τοῦ θεοφάνου
+ καὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἰπρίον πατριάρχην τῆς ἰερου
σαλὲμ. ἀποστολὴ πρὸς ἀνδράς·
Επὶ τῇ μακαρίᾳ ἐκκλησίᾳ τῆς ἰερουσαλὲμ ἡμεῖς ἐκ μέρους τοῦ
συνήγου τοῦ σώματος· ἡμεῖς ἡμεῖς ἀντιθέμεθα·
ἐπεὶ καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἰερουσαλὲμ·

πρὸς τοὺς ἀλλοτρίους, ἀδικοῦντες ἑαυτοὺς.

ἀποποιῶ
τῶν ἐν
ἐμοὶ ὡς

ὡς ἡμετέροις οὖν περὶ τοῦ, ἀν' ἡμετέραις ὁ
ἀρχὸν τοῦ αἰῶνος τοῦτου ὁ δὲ λόγος, μή γ' οὐκ ἐβου-
λόμην ὑμῶν μὴ σιγήσας γράψαι, διὰ φόβου -
μαί μὴ νηπίοις οὖσαν ὑμῶν, ἐχέτω καὶ ἡμεῖς.
καὶ οὐκ ἐπὶ λόγῳ, μὴ οὐδὲν καὶ ἐν ἡμεῖς χωρὶς αὐτοῦ
ἀνέβη, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀρχῆς, καὶ γὰρ ἄνω, οὐ καὶ ἐξ ὧν
δεδέμας καὶ δυνάμεας νοεῖν τοῦ αἰῶνος οὐράτου, καὶ

ὡς ὁ αὐτοῦ χιτῶν ἰσχύει· καὶ ὡς ἰδὼν αἰτέλων καὶ
σεσπτιῶν ἐξ ἀρχαῖς· δυνάμεων τε καὶ κυρίων
δυνατοῶν· θρόνων τε καὶ ἐξουσιῶν παλαιῶν,
αἰώνων τε μέγας ἰσχύος· ἰδὼν τε χερσὶν καὶ ποδὶ
σεραφίμ· ὡς ἡ ἐξουσία· τοῦ πνεύματος τοῦ
ὑψίστου· καὶ τοῦ κυρίου τοῦ βασιλέως· καὶ
ὅτι πᾶσι τοῖς παντοκράτορος θεοῦ ἀπορρέουσιν.
ὡς τὴν γένεσιν ζωῶν, οὐ πόμπης ἡδὴ ἡλικίῳ μιν,
ἡμετέρας εἰμὶ οἷος πατρός καὶ παύλος· πολλὰ
γὰρ μοι λείπει, ἵνα θεοῦ μοι ἀπολαύσῃ· πᾶσα καὶ
οὐκ ὕμνος, ὅς ἐστι, ἀλλ' ἡ δαύτω ἡ τοῦ χερσὶν· ἵνα
τοῦ αὐτοῦ λείπῃ πόμπης, καὶ μὴ ἡ οὐκ ὕμνος ὁρῶν.
ἦτε δὲ καὶ ἡμετέροις οἱ ἡ αὐτῇ γνώμῃ, καὶ οὐ
αὐτῇ νοῖ· εἰς τὸ ἡμετέροις καὶ φρεναυπῆται.
οὐ καὶ ἡμετέροις, ἀλλὰ καὶ ἡμετέροις· ἀπᾶντος·
φρόνῃς τοῦ ὀνόματος χερσὶν· καὶ καὶ ἡμετέροις
ἡμετέροις τοῦ αὐτοῦ· ἵνα καὶ ἡμετέροις ὀνόματος
οἱ καὶ ἡμετέροις· ἡμετέροις ὀνόματος· ὡς
οἱ καὶ ἡμετέροις ὀνόματος· ἵνα ὀνόματος· ἡμετέροις
ἡμετέροις καὶ ἡμετέροις ὀνόματος· ἡμετέροις
αἰθέριον, ἀφ' ἡμετέροις τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος·
ἡμετέροις τῶν ἡμετέροις ὀνόματος ὀνόματος
καὶ τὸ αὐτοῦ

καρδίας· χεῖταισι τὰς χεῖρας, οὐχ ἵνα χεῖται κε-
ρύξωσιν, ἀλλ' ἵνα χεῖταισιν ἀδελφίσωσιν· καὶ οὐ μόνον
συσήσουσιν, ἀλλ' ἵνα ἀμοιβεθῇ κατὰ γέλωσιν· τὸν
μὲν γὰρ χεῖταισιν, ἀδελφιστοῦσιν τοῦ πρῶτος· τὸν μὲν νόμον
τοῦ χεῖταισιν ἡλικία πατρὸς τοῦ ἐκείνου ἀφ' ἀδελφιστοῦ.
ἰσοστασιμῶντοι τὸν ἑστῶν, τὸ πᾶθος ἀγνοεῖται.
καὶ ἡλικία ἀφ' ἑαυτοῦ οὐ συστήνεται· τὸν θεὸν δ' ἴσως
εἰσηγαυῶν· τὸν χεῖταισιν δ' ἄννητον νομίζουσι· τὸ δ'
πᾶν μαρτυρεῖ, οὐδ' ἐστὶν ὁμογενεῖσιν· ἵνα δ' αὖτ'
τοῦ μὲν ἑστῶτος· ἡλικία δ' ἄνθρωπον εἶναι λέγουσι· τὸ αὖτ'
δὲ εἶναι πρῶτον καὶ ἑστῶτον καὶ πᾶν μαρτυρεῖ· καὶ τ'
κατὰ τὸν ἑστῶτον θεοῦ· οὐδ' ἄρα χεῖταισιν, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ
ἀποδείξασθαι δυνάμει· ἀσφαλὲς ἐκείνου τοῦ
τοιοῦτος· ἵνα μὴ γὰρ ἡλικία βεβήκοντα ἑαυτοῦ
ἡλικία· καὶ τὸν βίον ὑμῶν ἀπερίσπαστον ἡλικία
πᾶσιν ἀνθρώποις· ἵνα μὴ γὰρ ἡλικία πᾶσι ἡλικία
πᾶσι, καὶ ὡς δὲ κατὰ τὸν ἐκείνου· ὁ μὲν ἴσως
γὰρ ἑαυτὸν ἐν τοῖς ἑστῶτοις αὐτοῦ, δὲ ἐκείνου δὲ τὸ
χρῆμα νομίζου ἑαυτὸν· ἐκείνου καὶ ὑμῶν ἀπόδη-
σιν· φουσίωσιν, ἀφ' ἑαυτοῦ, ὑμῶν, ὑμῶν, ὑμῶν, ὑμῶν -
τὸν ἐστὶν ὑμῶν εἶναι ἀφ' ἑαυτοῦ θεοῦ· ἐπ' αὖτ' γὰρ τοῖς
φοβουμένοις αὐτὸν· καὶ ἐπ' αὖτ' ἵνα φησὶν ἀφ' ἑαυτοῦ

ἡλικία πᾶσι

- [illegible]

ὕμιν· ἀλλὰ μηδὲ σὺ χροήσῃ ἐν ποτὶ ὁδοῦ τοι -
οὐτὸν εἰς αἰθρὰς ἔλθειν τὰς ἐμαῖς· ὅμη φεισθήσῃ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὁ δὲ Πωλὶδὲς ἐκκλησιόμην δὲ
προσῳδίας ἀέδρασ· τοῦ ποτηροῦ, τῶν παρρησι-
λίσκων προασφάδιζομαι ὑμᾶς ὡς ἰάκανα μὲν αἶμα -
πῶτα καὶ πῶτα ἐν χερσίν· προσπολίζων ὑμᾶς τὰ
φύλακται καὶ τὸς χυμικλῶν ἰδὼν δὲ νοσήσαντων
νόσου· ἢ ὑμεῖς ἀποφάγετε Πωλὶδῶν ἐνδοκίαν
χεῖσιν τοῦ κυρίου ἱμεῖν· ὑμεῖς οὖν ἀνὰ χεῖρας
περιόχῃα, γίνεσθαι μίμηται παθημάτων χεῖσιν
καὶ φάσθαι αὐτοῦ, καὶ ἡγήσασθαι ὑμᾶς, δούσας αὐτῷ
καὶ ἱμεῖς χύτρον· ἵνα ἴδῃ αἱ μάστιγι αὐτοῦ καὶ
εἴσῃ ἡμῶν παρρησιὰς δυνάμειος, καὶ βάλῃ ἡμῶν
πρᾶσθαι, μὴ μόνον ὅσιν ἔδωκε ἀπολύσας
ὑπὸ νότον ἐν ὑμῶν κακίαν· μηδεὶς οὖν ὑμῶν
καὶ ἰσχυροῦς ἐχέτω· ἀφεῖτε γὰρ φθοῖν ὀκυρίως
ἡμῶν, καὶ ἀφεσθῆσθαι ὑμῶν· μὴ ἀφορμαὶ δίδωτε
τοῖς ἔθνεσιν, ἵνα μὴ ὀλίγων ἰνῶν ἀφροῶν εἶναι,
ἔσθῃ καὶ ἡ δίδασκαλία βλασφημῆται· οὐαὶ γὰρ
φθοῖν ὁ περ φήτω ὡς ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ δού
ἡ δὲ ὀνομαζομένη βλασφημῆται ἐν τοῖς ἔθνεσιν·
καθώσθῃ οὖν, ὅλῃ ὑμῶν χεῖς ἐκ τοῦ χεῖσιν

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἡμεῖς περὶ τοῦ καὶ εἰς ἡμεῖς ἰησοῦ χριστοῦ καὶ τοῦ
ἀποστόλου· ἐννοεῖται ὑμεῖς ἐν ἁγίᾳ ἀνθρώπων
μου· ἵνα μὴ εἰς μαθηταῖον ᾧ ὑμεῖς ἔσθητε· καὶ
ὡς ἐμὸν δὲ προσεύχεσθε· ἵνα ἁγίᾳ ὑμῶν ἁγία
πνεῦμα ἐν ἡμῖν ἐκείνου τοῦ θεοῦ· εἰς τὸ καταξιώσῃ
ἡμᾶς τοῦ κλήρου, οὗ ὡς εἰκαμαι ἀπὸ τῶν ἁγίων· ἵνα
μὴ αἰδοῦμαι διὰ τοῦ· ἀπαρβέλαι ὑμεῖς ἡ δὲ
ἐν σμῖννῳ· καὶ ἐφασάν· μενημονεύετε ἡμῶν
τοῦ ἐν οὐρανῷ ἐκκλησίας· ὅθεν οὐ καὶ ἐξ ἑοῦς ἐμὴ
λίτῃς, ὡς ἔσχετος τῶν ἁγίων· ἐξέσθε ἐν κύριῳ
ἰησοῦ χριστῷ· ὑποτασσόμενοι τῷ ἀδικοῦ πατρί· ὅμοι
καὶ τοῖς πρεσβυτέροις καὶ τοῖς ἀρχιερεῖσι· καὶ
οἱ κατὰ τὸν ὅρον· ἀλλήλους ἀγαπᾶτε ὡς ἀμφοτέρω
καρδίᾳ· ἀπαρβέλαι ὑμεῖς τοῖς ἐμοῖς πατέρας·
οὐ μόνον καὶ, ἀλλὰ καὶ ὅτε ἐν θεοῦ ἐστὶν ἡ
ἐν ἀδικίᾳ δυνάμις ἐμὴ· ἀλλὰ πῶτος ὁ πατήρ ἰη
σοῦ χριστοῦ· ἀγαπάει μου Πάτερ ἡμῶν καὶ ὑμῶν·
ὡς διὰ τοῦ ἡμεῶν ἀγαπᾶται· ὁ καὶ ἡμῶν ἐν κῶ:

ο αὐτοῦ σὺν ἡμῖν ἡ ἀγάπη
ἡ ἀγάπη ὁ καὶ θεοφύλος· ἡ ἐν ἡμεῖς ἐν ἡμῖν
θεοῦ περὶ, ἐν χριστῷ ἰησοῦ τῷ σωτῆρι· ἐν ᾧ ἀπα
ρβόμεν Πάτερ ἐκκλησίας Πάτερ ὅτε ἐν μενημονίᾳ

ἡ πρὸς μεαὶ δὲ καὶ ὄχλους ἀνδρῶν πᾶν
χρῆμα ἰησοῦ Ἰωαννῆς ἡμῶν. ἀνὰ πᾶσι καὶ
ἐν ἡμῶν εἶη, γινώσκουσιν ὅτι ποχύνεται ἡ
κατὰ θεοῦ ἀγάπη. ἀλλὰ ἵνα μὴ πρὸς ἡμῶν
ἀντίκειται ἰησοῦ χριστοῦ προσχαλῶσαι ὑμῶν.
ἀλλ' ἵνα καὶ ὑμεῖς ὀνόματος θεοῦ ποτίζεσθαι, ἐν οἷς
καταβῶ δέσποτα. ἀλλὰ καὶ ἐκκλησίας, ἐν αἷσι
ἐν ὧν εὐχόμεθα ἁγίους καὶ πνεύματος ἰησοῦ
χριστοῦ, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων. μέγιστος
δὲ πᾶσι. οὐ γὰρ αἵματι ἐχρησάμεθα. ὁ ἰὸν ἐν ὧν
θεοῦ. μέγιστον δὲ ὑπὸ πάντων ἐν ὧν ἡμεῖς
μερόμενοι. ἡμεῖς παρὰ ἐν τῇ αἰδῶνι τοῦ αἰῶνος τοῦτου
ἀγαπήσαμεν. πᾶσι γὰρ ὡς οὐκ ἐστὶν ὑμῶν. οὐ
ἐκ τῶν αἰώνων. ἀλλὰ ὅτι ἡμεῖς. ἡμεῖς οὐκ ἐξ ὧν
ἰδοὺ ἀγαπήσαμεν τοῦ ἀξιοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ τῆς
καὶ πρεσβυτέρων θεοῦ ἀξίως. βασιλεῦ καὶ ὑπο-
ταγῶν. καὶ τοῦ συμβιωτοῦ μετὰ ἡμεῶν ζωῆς.
οὐ γὰρ ὁναίμεν. ὅτι. ὑποταγῶν καὶ ὑμῶν τῆς
καὶ ὑμῶν πρεσβυτέρων καὶ τοῦ ἀξίου θεοῦ ἰησοῦ
χριστοῦ. καὶ ὑμῶν δὲ πρέσβει. καὶ ἡμεῶν τῆς
ἐκκλησίας τοῦ καὶ τῆς πνεύματος. ἀλλὰ καὶ ἡμεῶν
πρὸς. παρὰ ἐν τῇ αἰδῶνι αἰδῶνι καὶ ὑμῶν

οἱ
ος

ἐγὼ καὶ τοὺς αἰτίους πρὸς τοὺς οὐκ ἐπὶ τῷ φαι-
νομένῳ ἀφορῶντας νεότητι, διὰ τοῦτο καὶ ἐν
τῷ φρονήσει· ἀλλὰ οὐ γὰρ οἱ πολὺ φρονεῖν εἰσι
σοφοί, οὐδὲ οἱ ἐργασίαι ἀδισταῖν σκέπταιν· διὸ καὶ
πάντες ὄντι ἐν βροτοῖς· ἀλλὰ καὶ τὰ ὅσα φασ
δωδεκαῖνός τινος καὶ πρὸς τὸ θεῖον πάντες
καὶ τοὺς μάλιστα καὶ τοὺς ἐργασίαι πρὸς τοὺς
σύνθετοντας, καὶ ἀπὸ τῶν αἰτίων καὶ τῶν οὐκ ἐπὶ τῷ
αἰτίῳ ἔξω· ἀλλὰ οὐ γὰρ οἱ πάντες οὐ μὴν οὐκ, τοῖς
ὡς καὶ οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ αἰτίῳ· τοῖς δὲ οὐκ ἐπὶ τῷ αἰτίῳ
καὶ τοὺς ἐαυτοῦ παῖδας· ὡς αὐτὸς καὶ ἱερεῖς
αἰσθάνεται πρὸς τοῦ θεοῦ· καὶ γὰρ ὅτι νεότητι εἰμι.
σοφοῦν δὲ καὶ ἰσοστάς· ὅτι, δωδεκαῖνός τινος βα-
σιλεύσας, καὶ φρονεῖν ἐκείνῳ καὶ δύσεσθαι
νότον ἀπὸ τῶν αἰτίων καὶ ἐκείνῳ ἐν τῷ ἰσχυρῶν
δύω ἐπὶ τῷ αἰτίῳ· ὅτι, οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ αἰτίῳ, τοὺς βα-
σιλεῖς καὶ τὰ τῶν αἰτίων καὶ τῶν αἰτίων, καὶ τὰ ὅσα καὶ
τῶν αἰτίων, καὶ τῶν αἰτίων καὶ τῶν αἰτίων·
καὶ τοὺς τῶν αἰτίων καὶ τῶν αἰτίων ὡς δὲ φρονεῖν
καὶ ἀπὸ τῶν αἰτίων καὶ τῶν αἰτίων, διὸ καὶ τῶν αἰτίων
τῶν αἰτίων· τοῖς τῶν αἰτίων, οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ αἰτίῳ
ὅτι καὶ τῶν αἰτίων καὶ τῶν αἰτίων· ἀλλὰ καὶ τῶν αἰτίων καὶ τῶν αἰτίων

[illegible]

[illegible]

ο μ.
ατ εμστ λυα
τατων

ἀπὸ αὐτοῦ.. ὡς φησὶ ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν οὕτω καὶ ὑμεῖς ἀλλὰ
ὁ ἰσχυρὸς τοῦ· μηδὲ προσκυττός· μηδὲ αἰσχος· μη-
δὲ κίρκος· μηδὲ ἡ φαινέτω ὑμῖν ἔυχον πρὸς τὴν
ἐκείνου Γνώμην· ἰσχυρὸς οὗτος· πρὸς ἅπαντας· καὶ θεοὺς
ἐχθροὺς πάντας ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ προσευχῇ ἄμα
συνέχεσθε· μία δέησις ἐστω ἡμῖν· ὡς νοῦς· μία
ἐλπίς ἐν ἀγάπῃ· ἐν πίστει ἢ ἀγάπῃ ἢ ἐν ἐλπίδι
οὐ ἀμείνον· οὐδ' ἐν ἐστί· πάντες ὡς εἰς εἰς τὸν ναὸν
θεοῦ συντρέχετε· ὡς ἀπὸ ἐν ἑσθιασθέντων· ὡς ἀπὸ
ἐν ἡ ἰσχυρῶν χερσὶν τοῦ ἀρχιερέα τοῦ ἀγνότητος ἡμεῶν
μηδὲ πρὸς τὴν λαὸν ἐπεροδὲ ξίαντος· μηδὲ μεθόπισ-
τῶν· καὶ ἡμεῖς ἐξ ἡμῶν ἀπαρτίζομεν, καὶ τοῦ -
,, δαίμονος τίκτοισι· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν· ἰδοὺ ἔρχεται
,, καὶ νῦν τὰ πάντα· αἰτὰρ μέγιστον καὶ κατὰ νόμον
ἰουδαίων· καὶ τοῦτο μὲν ἄριστος νόμος, ἀπὸ τοῦ ἡμεῶν
ὡς ἡμεῖς ἐλπίσθαι· οἱ γὰρ θεοὶ πάντες προφητῶν
κατὰ ἡμεῶν χερσὶν ἐβόησαν· ὁ καὶ οὗτος καὶ ἐβόησαν -
οὐκ ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος εἰς τὸ πνεῦμα
προφητεῖαν τοῦ ἀπαιτούμετος ὅτι εἰς θεὸς ἐστὶν
ὁ παρὸν καὶ ὁ μέλλων· ὁ καὶ ὁ μέλλων καὶ ὁ παρὸν
καὶ ὁ μέλλων καὶ ὁ παρὸν· ὅς ἐστιν ἀσώτῃς οὐβητός.
ἀλλ' οὐσιώδης οὐ γὰρ ἐστὶν ἁλίσκος ἐν ἀφθέρῃ φάνηται

[illegible]

παύλου καὶ πᾶσι θεμελιώσαντες τὴν ἐκκλησίαν.
 ὑμεῖς δὲ οὕτως τὴν κακὴν ἡμέραν. τὴν παρανομι-
 αμ. ἐκδοσαν πῆγαν· καὶ μετὰ βλάβην εἰς νέαν
 ἡμέραν ᾗδεῖτο. αἰχμαθῆναι εἰς χεῖρας· ἵνα μὴ ὁ λαός
 τοῖς ὑμῶν κυριεύσῃ. αὐτοὶ ποὶ ἐσὶν ἰησοῦ χρί-
 στῷ μετὰ τῆς ἡμέρας. καὶ τὸν παναγῆνα ἰουδαϊσμοῦ
 ἀποδόξασμας ἔχον· οὐδὲ χειρὸς ἡμετέρης. οὐκ ἐσὶν
 ἰουδαῖοις· εἰς τοὺς ὄντας ὁχλείσθαι· εἰς ὃν πόλιν ἔχοντες
 τοῖς ὑμῶν· καὶ πάλιν τῆς αἰῶνος ἐξομολογησάμεθα,
 εἰς θεὸν συνήγαγον· καὶ ἔχοντες οἰκιστὴς ἡμετέ-
 ρα. ἵνα καὶ τοῦ θεοῦ. φίλοι ἀγαπῶμεθα· καὶ ἐν τῷ σώ-
 ματι αὐτοῦ εἰς εὐχαρίστησιν τῇ πόλιν οἰκιστάμεθα·
 εἰς βίαν αἰώνιον εἰς χεῖρας· ἵνα τὸ ἰσχυρὸν τοῦ
 οὐκ ἀπολείψω ἵνα ὡς ἐξ ὑμῶν οὕτως ἔχον· ἀλλ' ὡς ἡ-
 κούτως ὑμεῖς θλήω περὶ ὑμῶν ἀγαπῶμεθα ὑμῶν
 ἐμπισθὴν εἰς τὰ ἀγαθὰ τοῦ ἰσχυροῦ τοῦ οὐκ ἀπολείψω· ὅτι
 περὶ τῶν σοφῶν εἰς χεῖρας. τὴν προσκολλησάμεθα
 τῶν γεννηθέντων πρὸ τοῦ πρῶτος· γεννηθέντων δὲ ὑμῶν
 ἐκ μητρὸς τοῦ πρῶτου διὰ τῆς ἐκκλησίας ἀποστόλων· καὶ
 περὶ τῶν ἀποστόλων ὁσίων· καὶ πάλιν νόσον καὶ
 πᾶσιν μετὰ τῆς ἡμέρας ἐκδοσάμεθα εἰς χεῖρας· καὶ
 σημεῖα καὶ τέρατα ποιήσονται ἐν ὑμῖν ἐκείνη ἡμέρᾳ

[illegible]

[illegible]

11. ἑδὲ χυτμα πῶς θαλ' ὁ θεὸς γὰρ φησὶν ἰχάθηήμῃ
 12. ἰδὲ ἀμαρτωλῶν· διαταῦτο οἱ μετὰ τοὶ ἐκείνοι· ἀβροχμ
 13. καὶ ἰακώβ, γὰρ καὶ ἀποχρὸν ἐμπροσθεν τοῦ θεοῦ
 14. αὐτοὺς ἀνόμωτον· καὶ ὁ δὲ θεὸς εἰς ἐμὲ ἔγω εἶπα -
 15. ἴσῃ σου κλέϊε ὅτι ἐδὲ ἔασαί με ἕως τοῦτον· καὶ
 16. μωσοῦς ὁ πατὴρ πᾶν ^{πᾶν} ἀνθρώπου πατριότατος, λέ-
 17. γει πρὸς θεόν· ἰσχύροφονος καὶ βροχμ ἰχάσας
 18. εἰς ἐμὲ ἔγω· ἰαπεινοφρονεῖτε οὖν καὶ αὐτοί, ἵνα ἔγω -
 19. θῇτε· ὁ βροχμ ἰαεὶ αὐτὸν ἔγω θῇσθαι· καὶ
 20. ὁ ἔγω αὐτὸν βροχμ ἰαεὶσθαι· ἀποχρὸν οὖν
 21. βροχμ ἰαεὶσθαι· ἐν τοῖς ὁδῶμασι τοῦ κυρίου καὶ
 22. καὶ αὐτοὺς ἰαεὶσθαι, ἵνα πᾶν ὅσα ποιεῖτε κατενο-
 23. δοθήσθαι βροχμ ἰαεὶσθαι καὶ πᾶν ἰαεὶσθαι· ὡς καὶ καὶ
 24. ὁδῶμα· μετὰ τοῦ ἀξίον πρεσβυτέρου ἐθισθῆσθαι
 25. ἰαεὶσθαι καὶ ἰαεὶσθαι· θεὸν ἰαεὶσθαι· ἰαεὶσθαι
 26. ἰαεὶσθαι καὶ ἰαεὶσθαι, ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 27. ἵνα ἐν τοῖς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 28. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 29. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 30. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 31. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 32. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 33. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 34. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 35. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 36. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 37. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 38. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 39. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 40. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 41. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 42. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 43. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 44. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 45. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 46. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 47. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 48. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 49. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 50. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 51. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 52. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 53. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 54. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 55. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 56. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 57. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 58. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 59. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 60. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 61. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 62. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 63. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 64. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 65. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 66. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 67. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 68. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 69. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 70. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 71. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 72. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 73. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 74. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 75. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 76. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 77. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 78. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 79. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 80. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 81. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 82. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 83. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 84. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 85. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 86. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 87. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 88. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 89. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 90. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 91. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 92. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 93. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 94. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 95. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 96. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 97. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 98. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 99. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·
 100. ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι· ὡς ὁ θεὸς ἰαεὶσθαι·

ἰαεὶσθαι καὶ
 καὶ πᾶν ἰαεὶσθαι
 καὶ πᾶν ἰαεὶσθαι
 καὶ πᾶν ἰαεὶσθαι
 καὶ πᾶν ἰαεὶσθαι

ὑμῶν αἰσθάνεσθαι καὶ ἰδοὺς, εἰς τὸ ἀξίω-
 σθῆναι ἡμᾶς αὐτοὺς ἐκκλησιάαν δεξιὰ τοῦ ὑποτάξι-
 ὦν ποιμενικῶν αἰρέσεων ἀπαρτίζονται ὑμῶν
 ἐφ' ὧσιν ἀπὸ σήμερον, ὅθεν καὶ λογίζω ὑμῶν πα-
 ρόντας εἰς δόξαν τοῦ θεοῦ, ὡς περὶ καὶ ὑμᾶς. οἱ ἡμεῖς
 πρῶτα μετὰ πάντας ἄλλας πολὺν χρόνον καὶ
 αἰχλοπαίῃ ἐκκλησίαν ἐν ἡμῇ ἰσοῦς χριστοῦ ἀσπεί-
 ζονται ὑμᾶς. ἔρρωσθε ἐν ὁμονοίᾳ, πᾶσι
 καὶ ἡμεῖς ἀδελφοὶ αἰρέσεων ἰσοῦς δεξι-
 ἀν ἡμεῶν τοῦ θεοῦ.

200 πρὸς 9.5 ὑπομνήματα.

Ιναὐτίς ὁ καὶ θεοφόρος, ἰησοῦς σωτηρὴν αἰρέσεων
 ἐκ κ' αἰρέσεων, ὡς ἡμεῖς πάντες, καὶ ἀξιομνημονεύων.
 ἀξιομνημονεύων ἡ οὐσία αἰρέσεων, ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς
 τοῦ ποσὶ καὶ κρείοντος ἰσοῦς χριστοῦ, ὡς ἡμεῖς
 δεῖν δεξιὰν τοῦ θεοῦ. ἀπὸ συστάσεως μεγάλῃ ῥώμῃ
 θεοφρονούντων, οὐχ ὑπὸ ἀνθρώπων θεῶν βίβροσιν
 μενόντων, ὡς ἴσα τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν, ἀφ' ὧν
 ἡ τοῦ θεοῦ ἰσότης, ἀλλ' ὑπὸ ἀνθρώπων πορνείων, οἷς
 ὁ δὲ ἡμεῖς θεὸς ἐμφωχέναι, ὅς νύ τι μετὰ αὐτῶν
 καὶ ἡμεῖς πορνείαν, ἀλλ' οὐδ' ἐνός χρόνον ποιούμεαι ἐν τῇ
 δεινότητι, οὐδ' ἐν ἡμῶν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐμμελῶς, ὡς

ἀπαρτύνει μὲν ἡ τοῦ κυρίου διότι ἔτι μὲς εἰμι
πρὸς πῦρ, πρὸς θηρία, πρὸς ἕϊσος, πρὸς σαρκοφάγους
ἵνα χερσὶν ἰδῶ τοὺς σὺν ἡμῶν κηδεόν. τοὺς ὅσοι
ἐμὲ ἀποθνήσκουσι. παρρησιασθεύοντες ἡμῶς ὅτι
ὁ δόκιμος χερσὶν. ὁ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν
νόμιμος. σίκαλι ἐν τῇ πόλει. ὁ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν
δίνωτος. ἐκ τῆς πόλεως. γίνεσθαι ἀκρίβειαν
ὅτι καλὸς καὶ καλὸς καὶ καλὸς καὶ καλὸς καὶ καλὸς καὶ καλὸς
ὅτι τινὲς ἰδὼν τοὺς κατὰ τὴν πόλιν ἀδουχίαν
ἡμῶς παρὸν. οἱ μὲν, ὅτι ἰδοὺς ὁ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν
νήπιον. ὁ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν. οἱ δὲ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ πόλις
τοῦ δεικνύοντος. οἱ δὲ, ὅτι αὐτὸς ὅστις ὁ δὲ χερσὶν
θεός. ἄλλοι δὲ, ὅτι φιλίαν ἀφ' ἑαυτοῦ ὅστις ὁ δὲ χερσὶν
εἰς τὸν, ὅτι ὁ δὲ χερσὶν αὐτὸς ὁ δὲ χερσὶν καὶ ὁ δὲ χερσὶν
τοῦ ἀπολαύοντος βίον μένειν. τοῦτο γὰρ εἶναι
τὸν αὐτὸν ὁ δὲ χερσὶν τοῦ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν
τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν
καὶ ὁ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν
καὶ ὁ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν
τοῦ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν
ὁ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν

[illegible]

καὶ ὅτι θεὸς αὐτὸς ὅστις ὁ ἐπιπλάτῃς θεὸς καὶ πατήρ.
" ἀληθὴς ἐκείνου· λέγει ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου
" καὶ πρὸς ὑμᾶς· καὶ θεοῦ μου, καὶ θεοῦ ὑμῶν· καὶ ὁ τεύξας
" τῶν αὐτῶν πάντων· ὅτε καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς ὑποτα-
" γασθεῖ τῷ ὑποταξάντι αὐτῷ τὰ πάντα ἐν πᾶσι
" τοῦ αἵματος ἕως ἐξουῖας ὑποταξάσας καὶ ὡς τὰ πάντα ἐν
" πασίν, καὶ ἅπαντες ὡς ὑπατάμε· ὡς καὶ μετ' ἐμὲ
" ὑποτακτέον· καὶ αὐτὸς φίλος ἀνθρώπου ὁ τοῦ
" καὶ ἐν ὧν γένηται πάντα· πάντα γὰρ δι' αὐτοῦ ἐτε-
" νεθ· ὡς ἵνα ἀποιήσῃ τοὺς οὐρανούς· συμπάρημι αὐτῷ.
" καὶ ἐκ τῆς μέλει πρὸς αὐτὸν ἀρμόζουσα· καὶ προσέχει
" ῥέμει καὶ ἐλπίδι· πῶς δ' αὖν ὁ φίλος ἀνθρώπου
" ἡγουσάμενος ἐκδοξισμοῦ, πῶς δὲ καὶ ἔχε-
" ρα, πρὶν ἀρραδαμὴν μέλει ἐγώ εἰμι; καὶ δόξα
" σπομε τῇ δόξῃ ἣ ἔχει πρὸς τὸν ἐκείνου γε-
" νέει; ποῖος δὲ ἀνθρώπου φάσμα ταβένης
" ἐκ τῶν οὐρανῶν ὅχι ἵνα ποιεῖ τοῦ δέλεμα ῥέμει;
" ἀλλὰ τοῦ δέλεμα τοῦ πᾶσι δυνάμει, ὅς ἐστι
" ὁ ἀνθρώπου ἔχων, ὡς ὅπως τοῦ ἀλλοθινοῦ ὁ
" ὁ αἰεὶ πάντα ἀνθρώπων ἀρχόμενος εἰς τοὺς οὐρανούς;
" ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ οὐρανὸς δι' αὐτοῦ ἐλπίς
" καὶ οὐρανὸς αὐτῶν οὐκ αἶνω· εἰς αὐτὸν ἡλθε

.. Καὶ οἱ ἰδοὶ αὐτοὶ ἐπαράχρουν· πῶς οὖν ὁ ποιητὴς
 .. ἔτι καὶ ἀνθρώπων, καὶ ἐκμετρίασεν ἔχων ἡμετέρας
 .. τοὺς εἶναι ἀλλὰ οὐκ ἔστις καὶ μενοειμένης ἡσυχίας.
 .. ἐν ἀρχῇ τὰ πρῶτα ὁ χρόνος καὶ ὁ χρόνος ἡμετέρας τοῦ θεοῦ
 .. καὶ θεοῦ ἡμετέρας καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ χρόνος ἡμετέρας ἐκ -
 .. ἡσυχίας ἀρχῇ ὁ δὲ αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ πρὸς τοὺς
 .. αἰῶνες ἐκμετρίασεν μετὰ πρὸς τὰ πρῶτα τῶν βουνῶν
 .. ἡμετέρας· ὅτι καὶ ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας.
 .. ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 .. ἐν τοῖς μέθοδοις αἰνέουσιν τὰς ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 .. τὸ θεοῦ καὶ οἱ αἰνέουσιν τὰς ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας -
 .. σπῆρος· ὅτι τὸ φθαρτὸν τοῦτο, ἐν τῇ ἡμετέρας ἡμετέρας -
 .. σπῆρος καὶ τὸ θεοῦ τῆς ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 .. καὶ ὅτι ὁ σωφρονισμὸς ἡμετέρας καὶ ἡμετέρας ἡμετέρας
 .. πᾶσι τοῖς ἡμετέρας· μὴ πρὸς τὰς ἡμετέρας ἡμετέρας
 .. ὅτι ἡμετέρας· οὐκ ἀφ' ἡμετέρας ἡμετέρας, οὐκ ἀφ' ἡμετέρας
 .. ὅτι ἡμετέρας· βασιλεὺς τοῦ θεοῦ ἡμετέρας ἡμετέρας -
 .. σπῆρος καὶ ὅτι ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 .. ἡμετέρας· ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 .. καὶ ὅτι ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 .. ἐν τῇ ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 .. ἡμετέρας ἐν τῇ ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας

[illegible]

- .. ἡ ὄνομα ἡδὲ ἵνα ἴδωμεν· εἰς δὲ καὶ ὁ πῦρ ἀκα-
 .. ῖος ἐν ἱερῶσι καὶ πνεύματι· ἀλλὰ καὶ ἐκλήθημεν
 .. ἐν μίᾳ ἐκποδὶ ἡς κλήσεως ἡμῶν καὶ πάλιν ἐν
 πνεύματι ἀποδείχθημεν· καὶ ἵνα ἔξῃ· πάλιν ταῦ-
 ἴαυτα ἡμετέρισμα· ἀλλὰ καὶ ἐν ἑκῇ ἐν καὶ ἰο
 αὐτὸ πνεύματι· οὐτε οὐκ ἐν πνεύματι· οὐτε ἐν
 ἡμῶν οὐτε ἐν πνεύματι· ἀλλὰ ἐν πατρὶ καὶ ἐν
 ἡμῶν καὶ ἐν πνεύματι· ἀλλὰ καὶ ἐκείνους αὐτο-
 κλητοὺς αὐτοκλήτους μαθητάς καὶ πάλιν ἡ
 ἐκείνη, ἐν εἰρήνῃ αὐτοῖς βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα
 τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος·
 οὐτε εἰς αἰσθητὸν, οὐτε εἰς τελεῖς αἰσθητῶ-
 ποιημάτων· ἀλλὰ ἐν πνεύματι ἁμῶν· εἰς γὰρ ὁ αἰσ-
 θεῖος ἡμῶν· οὐτε ὁ πατήρ· οὐτε ὁ πῦρ ἀκα-
 κῆτος ὁ αἰσθητὸς· ἀλλὰ ἐκείνη· ἀλλὰ ἐκείνη·
 .. ὁ αἰσθητὸς αἰσθητῶν· ἡ δὲ ἐκείνη ὡς αἰσθητῶν αἰσθη-
 .. αἰσθητῶν καὶ ἐκείνη ὡς αἰσθητῶν ὁ αἰσθητῶν
 μετὰ σώματος ἐκείνη πνεύματος ὁ αἰσθητῶν
 .. αἰσθητῶν· ἡ δὲ ἐκείνη ἐκείνη καὶ ἐκείνη· καὶ ἐκείνη
 ἐκείνη καὶ ἐκείνη· ἀλλὰ ἐκείνη· ἀλλὰ ἐκείνη
 καὶ ἐκείνη· ἀλλὰ ἐκείνη καὶ ἐκείνη· καὶ ἐκείνη
 .. ἡ δὲ ἐκείνη ἐκείνη, ὡς ἐκείνη· ὡς ἐκείνη, καὶ ἐκείνη·

[illegible]

μυστηρίων· τοῦ δ' αὖτοισι συμμαχῶν, ἐπὶ ἀφ' ἑσθλῶν τοῦ θεοῦ.
 ἑλλήσιν εἰς σύγκρουσιν ἡμῶν ἵσται· αἰρετικῶν δ' εἰς
 φθνήσασιν· ποικίλος γὰρ ἐστὶν ὁ πλοῦς καὶ ἡ σφοδρὰ
 ἰσχυρὰ· κλεψίνους· ἄστατος· ἐαυτῷ οὐδὲν ἵσται· κή,
 οὐκ ἔστιν, περὶ δ' ἀλλότριοις· ἔπειτα δὲ, δεῖ κινῆσαι· σφοδρὰ
 γὰρ ἐστὶν τοῦ θεοῦ ποιῆσαι· τοῦ δὲ ἐκείνου, ὅτι πρὸς ἐσθλῶν
 ἀφ' ὧν αἰνίας παρὰ ἑσθλῶν διὰ τὸ ἐσθλὸν παρὰ ἑσθλῶν.
 πῶς γὰρ οὐκ ἐστὶν τοιοῦτος, ὅς μιν περὶ παρὰ ἑσθλῶν
 ἐαυτοῦ χρίτων ἐκρίνει· αἰτῶν φίλος ἀνθρώπου οὐκ
 ἐκ φίλου καὶ σώματος μόνου, ἀλλ' ἐκ τῶν ὅτι τῶν
 ἡμῶν ἐστὶν τοῦ θεοῦ καὶ φύσεως ἡμῶν ἀνθρώπων· ἡ δὲ
 ὡς παρὰ ἑσθλῶν ἐστὶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἡμῶν, τοῦ πᾶσι
 δοκῶν καὶ καλῶν, καὶ τὸν ἐσθλὸν τοῦ θεοῦ τοῦ δόξαν
 νομίζεις· εἰ δὲ θεός καὶ ἀνθρώπου, ἡ παρὰ ἑσθλῶν
 καλῶν τοῦ θεοῦ δόξαν καλῶν, τὸν ἡ φύσιν αὐτοῦ
 ὅτι, ἡ παρὰ ἑσθλῶν καλῶν τοῦ νομοθέτου, τοῦ δὲ
 θεοῦ ὅτι καὶ ἡ φύσιν αὐτοῦ· ὅτι καὶ ὁ θεὸς ἐστὶν ὁ καὶ
 ὁ θεὸς ἀνθρώπου· οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου καὶ τοῦ θεοῦ
 πῶς δὲ καὶ ὁ θεός οὗτος, ὁ παρὰ ἑσθλῶν παρὰ ἑσθλῶν
 καὶ ὁ καὶ ὁ θεὸς οὗτος καὶ ὁ θεὸς οὗτος καὶ ὁ θεὸς οὗτος
 ἀπὸ ἡμῶν ἀνθρώπων καὶ ὁ θεὸς οὗτος καὶ ὁ θεὸς οὗτος
 καὶ ὁ θεὸς οὗτος καὶ ὁ θεὸς οὗτος καὶ ὁ θεὸς οὗτος

χορὸς ἀρήϊος ἀποστήλων· λαπρὸς καὶ θαρίβων.
λύφρως ὀμματίν· ταῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν· ἡ μὲν σφραγίς,
ὡς τοὺς πέντε ἀφ' αὐτοῦ· ἡ τοὺς δύο ἰχθυῖας καὶ τὸ
ὕδωρ εἰς οἶνον· τὸν δὲ σὺν σφραγίτι· φήματι μένον
φύλακόν· ἡ δὲ κακίς· ἡ δὲ φύσιν τοῦ πρῶτου,
καὶ τὰ μέγιστα ἀποχέλει· αἰσθέρη πάλαι ταῦτα πομ-
πέων· καὶ θυμολογῶν καὶ ἑλκύν· ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς
ὁφθαλμοῦ· σφραγίς δὲ, εἰς ἀνέλαστον ἀντιμε-
τρεῖται· καὶ αἰσθέρη σὺν ταῦτα καὶ μέγισται· καὶ οὐ μὴ
εἶναι σφραγίς· οὐδ' ὅτι πορνείας πωλεῖται ἀπο-
δοῖ· ὅτι τὸ εἶναι γινώσκει αἰσθέρη· ὅτι πορνείας
ἐν πρῶτῳ· ἀμαρτία δὲ ἀποδοῖ, οὐδ' ἐν τῷ πρῶ-
τῳ αἰσθέρη· οὐδ' ἐν τῷ πρῶτῳ· ἀμαρτία δὲ καὶ
χρὶς· καὶ οὐ μὴ βλάπτων, κακίς εἰς αὐτὰ· πῶς
δὲ πάλιν ἐκείνῳ· οὐδ' ὅτι πορνείας εἶναι ἐκ τῆς
πρῶτης· ἀλλ' οὐδ' ἐν τῷ πρῶτῳ· ὅτι, ὅτι πορνείας
καὶ τῶν· ἡ δὲ οὐδ' ὅτι πορνείας ἀποδοῖ· εἰπὲν, ἡ δὲ
ὅτι πορνείας καὶ τῶν· ἡ δὲ οὐδ' ὅτι πορνείας ἀποδοῖ·
χρὶς, νόμων δὲ ποίῳ πλεονέκτης γέγονεν, ὅτι καὶ
τῶν μὴ τῶν μὴ ἐξουσία ἔκων· καὶ τὸν χρὶς ἐξαι-
ρεῖ· ἡ δὲ οὐδ' ὅτι πορνείας τὸν ἀμνηστὸν νομοθέτης γέγονεν·
αὐτῶν· καὶ οὐδ' ὅτι πορνείας τὸν ἀμνηστὸν· ἡ δὲ οὐδ' ὅτι πορνείας
ἐξαιρεῖ

οὐκ ἔχω εἰπεῖν. διὰ τὰς οὐχ ἔχουσας με τοῦ παλίου -
βόλου οὐδ' ἄνω δ' τοῦ δόξῃ καὶ διδύμου βαίνεις.
ἀγνοεῖς δὲ σὺ τίς ὁ ταναῖς· ὅπου εἰδέναι πρᾶστοι -
σύνθετος· πολλὰ γὰρ σκευὰ καὶ ἡ πόρθεν ἰαμβίας.
ὁ παρὰ δόξος τοκελός, ὅς τις ὁ ἐν τῷ σώματι. ὁ ἡγούμενος
αἰσῆς ἰδὼν ἐν δυνάτοσι τῷ καὶ δώδεκα καὶ βόνων μα -
λῶν· ἀρχαί τε καὶ ἀσασμοὺς πρὸς πόρθεν· πρὸς
θίνου παρὰ δόξος σύνθετος· μακρὰς δὲ μὲν τις
παυδός· πρὸς θίνου κερύκεια καὶ τῷ ἐκ τῆς
πόρθεν· καὶ ἐν κερύκεια σκέρησις ἐκ τοῦ πρὸς θιν -
ου μὲν· αἰτῶν ὕμνοι καὶ τῷ λεχθέντι ποιμα -
νων ἐναγέλια· ἡ πόρδος θρόνος καὶ αἰσῆσι βασι -
λείας· καὶ πικτόνων πρὸς θιν· εἰς αἰγυπτον μα -
λῶν αἰσῆς· ἐκ τῆς καὶ τῷ ἀνδρὸς· σαρὰ -
να παιδὶ καὶ· ἀποτρεφὴν ἀνδρὶ πίνῃ· λαχάτορος
φία ὄνομα πρὸς οὐρανὸν ὁρμῆς· φάναι δὲ τῷ
μὴ εἶναι τοῦ πορὶ οὐδὲ μὴ παρὰ σκευὴν ἀνδρὶ πίνῃ -
ν· αὐξήσεως πρὸς θιν· ἀνδρὶ πίνῃ ρήματα·
πείνη δὲ τῷ· ὁδοὶ πορὶ· καὶ πορὶ· καὶ πορὶ πρὸς
καρμῶν· καὶ τῷ καὶ τῷ πορὶ· βασιλῆος καὶ φωνῇ
θεοῦ καὶ τῷ βασιλῆος μὲν· ὅς τις καὶ πορὶ μὲν
τῷ πνεύματος καὶ θεοῦ τῷ ἀνδρὶ πίνῃ· φωνῇ

[illegible]

ἠκέισας τοὺς ὄφθ' αὐτὴν ἰσχυραίσεις· ὁ δὲ ἄβελ
ἠδωμάσας τοὺς ἀνδρῶν ποικύονον ἦσαν· ὁ δὲ ἰὼβ
ἠδωμάσας, λέγεις τῷ κυρίῳ· εἰς πᾶσι προσ-
κυνησομαι ὡς τῷ τόλμῳ· ὡς τῷ παρὰ τοῦ χιζι.
δούλος δούλεψις· δούλοισμασίγας· αἰφωίαις
τοῦ κυρίου δεσπότη· δεσπότη τῆς κούτο θεοῦ ποικύ-
νοντων καὶ αἰσθητῶν λέγεις εἰς πᾶσι προσκυνη-
σεις μοι· ὁ δὲ κύριος μακροθύμως καὶ οὐκ αἰς τόλμῃ
ὅν ἀνέβη τὸν· ἀπὸ ὁμοίας τοιαῦτα θρασυνομίαν.
ἀλλὰ πρὸς ἀποκρίνεσθαι· ὑπὸ σατομα· οὐκ
εἶπεν ὑπὸ ἀπίστωρ, ἀλλὰ ὑπερέβη οἷός τε.
ἀλλ' ὑπὸ σατομα εἰς αἰς ἀπερέξω· ὑπὸ σατομα
ἠρεσθῆς ἐκ κηκενοίαις· ἐγὼ τὰ ὅς τις εἰμι γίνω-
σκω· καὶ ὑπὸ ἱστος ἀπὸ σατομα· καὶ ὁ ἄνθρωπος ποικύ-
κύνον ἀπίστωρ· κύριον τὰ τὸν θεοῦ σου ποικύ-
κύνοντες, καὶ αὐτὰ μόνω γὰρ θέουσιν· διὸ καὶ τὸν
εἶς· ἀπίστωρ τὸν μόνον οὐ σὺ ἀποσταθῆς τὰς
οὐκ εἰμι ἀνέβη· ὁ μὲν γὰρ τὸν ἰσχυρῶς ἀπίστωρ
τοῦ ἰσχυροῦ ἐμμεσθῆς αἰσθητῶν τὸν ποικύ· ταῦτα
ἀδελφοί ἀπὸ ὁμοίας τοῦ ποικύ ὑμῶν ἵνα
καὶ αὐτὸ ἀπὸ σατομα εἰς δόξαν τοῦ ποικύ· οὐκ
ὡς ἡ· ἀλλ' ὁ ἀδελφός· ὑποτάσσεται τῷ ἀπὸ σατομα.

τοις πρεσβυτέροις τοις ἁγίοις· ἀγαπᾶτε
 ἀλλήλους ὡς κυρία ὡς θεοῦ ἀγαπήματα· ὅρατε
 οἱ ἄλλοι, ὡς ἴδια μέλη τὰ σωματικά, ὡς
 ὡς ἑαυτοὺς, ὡς ἑαυτοὺς τὸ σωματικόν, ὡς
 τοὺς ἑαυτῶν ἑαυτοὺς· εἴ τις ἀνέγει, ἢ ἐκτετα-
 εῖται, ἢ ὑποφέρει, ἵνα μὴ ἀποχρησθῇ τοῦ σώματος.
 ἵνα ἀπορῶσθαι μὴ ἀπορῶσθαι. ἵνα ἡ ἀπορῶσθαι
 ἐξουθενήτε· μέμνησιν ὡς ἵνα τοῦ κυρίου
 παρρησίας, μετὰ τῶν πατρῶν ἐβδόμησθε,
 μὴ παρορῶτε ἡ ἀπορῶσθαι καὶ ἡ ἀπορῶσθαι
 ἐβδόμησθε· πάντες ἡ ἀπορῶσθαι τῶν ἀπορῶσθαι.
 εἴ τις κυρία κλητὴ ἡ ἀπορῶσθαι καὶ ἡ ἀπορῶσθαι
 μέλου, οὗτος ἡ ἀπορῶσθαι ἐστὶν· αἱ ἀπορῶσθαι
 ὑμῶν ἡ ἀπορῶσθαι εἰς τῶν ἀπορῶσθαι ἐκκα-
 σίδω· ὅρα καὶ ἡ ἀπορῶσθαι ἀπορῶσθαι εἰς ὅραμεν.
 ἀπορῶσθαι τοῦ ἁγίου ἀπορῶσθαι πολλὴν καὶ
 ἀπορῶσθαι τοῦ ἁγίου ἀπορῶσθαι βελανθιον· καὶ ἡ
 ἱεροὶ πρεσβυτέρων, καὶ τοῦ σωματικῶν καὶ
 ἁγίων· ὡς ἡ ἀπορῶσθαι ἡ ἀπορῶσθαι· ἐπὶ
 σωματικῶν καὶ ἀπορῶσθαι καὶ τοῦ πρεσβυτέρων
 ὡς κυρία· εἴ τις μετὰ τοῦ ἁγίου ὡς ἀπορῶσθαι
 ἡ ἡ ἀπορῶσθαι τοῦ ἁγίου ἀπορῶσθαι, καὶ ἡ ἀπορῶσθαι

ὅτι τῶν ἀποκτεινόντων τοὺς κυρίους ἡμεῶν ἀποστόλῃ
αὐτοῦ. ἀσπάζονται ὑμᾶς φίλων καὶ ἀγαπῶντων
οἱ ἀγαπῶντες. ἀσπάζομαι τοὺς ἑαυτοῦ πατέρας.
τοὺς πατέρας τοῦ κυρίου ὡς καὶ ὁ ναὶ μέν. ἀσπάζομαι
τοὺς υἱοὺς κυρίου ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. ἀπὲ-
στειλε ὑμῖν ταῦτά μου ἐν τῇ ἐλπίσει, διὰ τοῦ φρονι-
μοῦ ἀγαπῶντος. ἀνδρὸς θεοφιλέτου καὶ πιστοῦ
συντυχῶν φεικτικῶν ἀγαπῶντων ἐν πολλῷ.
καὶ μετὰ τοῦ κυρίου ἡμεῶν, ἵνα ἡμεῖς ἐν ἡμῶν
ἐργασίᾳ θεοῦ. καὶ ἐν τῇ ἐλπίσει. ἵνα ἡμεῖς φρονι-
μοῦ. ἀποστειλόμενοι τοὺς ἐλπίτας τοῦ ἀγαπῶντος.
καὶ τοῦ κυρίου τοῦ ἀγαπῶντος φρονιμοῦ. ἐν δυνάμει
μετὰ ἐν τῇ ἐλπίσει τοῦ κυρίου ἡμεῶν ἰησοῦ χριστοῦ.

79. αὐτοῦ πρὸς φίλους καὶ ἀγαπῶντας. 79

I γινώσκω ὅτι καὶ θεοφίλος. ἐκκλησία θεοῦ πρὸς
καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ τῇ οὐσίᾳ ἐν φίλοι καὶ
φίλοι ἐν ἀγάπῃ ἡλεημένη, καὶ ἐν τῇ ἐλπίσει ἐν
ὁμοψυχίᾳ θεοῦ καὶ ἀγαπῶντων ἐν τῇ ἐλπίσει τοῦ
κυρίου ἡμεῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἀδελφικῶς. καὶ ἐν
τῇ ἐλπίσει αὐτοῦ πεπληρωμένη ἐν πολλῇ
ἐλπίσει. καὶ ἀσπάζομαι ἐν ἀγάπῃ ἰησοῦ χριστοῦ.
ἡμεῖς ἐν τῇ ἐλπίσει αἰώνιος καὶ ἀγαπῶντος, μακάριος

[illegible]

καὶ τὸ αὐτὸ γινώσκοντες ἐν πάσῃ ἀποδείξει καὶ θεοῦ βουλῇ
ὡς λέκνα οὐκ ὦντος ἀληθείας· φάτε τοῖς μὲν
μαὶ τῆς ἐνώτητος καὶ τῆς κατωτέρου ἀσχετίας
τῶν αἰρεσιολῶν· ἐξ ὧν μαχόμενοι ἐξήλθον εἰς
παῖδα τιμωρῶν· ὅπου δὲ ὁπομὲν εἶναι, ἐκ αὐτῶν
περὶ βατον ἀνελουθῆτε· πολλοὶ γὰρ χύσι καὶ
οἱ ἡμερινοὶ, ἡ δὲ νῆ καὶ αἰχμαλωτίζουσι
τοὺς θεοδόξους· ἀλλ' ἐν τῇ ἐνώτῃ ὑμῶν οὐκ
ἐξουσι τῶν ἀπὸ τοῦ οὐνοῦ καὶ τοῦ γῆς
αἰτίαν· ἡ τοῦ οὐνοῦ χεῖρας οὐ γάρ εἰσι, ἀλλ' ὁ δὲ
ποικίλος θεὸς, ὁ καὶ τὸ μέγεθος αὐτοῦ φυλάττει
περὶ τοῦ ἀσχετοῦ τοῦ παντοῦ· ὁ καὶ τὸ πᾶν ὑμῶν
μετρίως· οὐ γὰρ τὰ πάντα γάρ εἰσι, ἀλλὰ περὶ
λίθου ὑμῶν ὡς λέκνα θεοῦ· ὅσοι γὰρ χεῖρας
εἶσιν, οὗτοι μετὰ τοῦ αἰσίου τοῦ εἶναι· ὅσοι δὲ
ἐκ κίνουσι αὐτοῦ καὶ τὴν κατωτέρου ἀσχεσίαν
μετὰ τὴν κατωτέρου, οὗτοι σὺν αὐτοῖς ἐκ
κατωτέρου· οὐ γὰρ εἶσι γάρ εἰσι χεῖρας· ἀλλ' ἡ
κατωτέρου οὐ γὰρ εἶσι καὶ τὸ πᾶν τοῦ ἀσχετοῦ
κατωτέρου ὑμῶν ποιητὴς· τοῦ τοῦ αἰσίου καὶ
κατωτέρου· καὶ τὸ κατωτέρου ὑμῶν ἐκ κίνου,
ὅσοι δὲ μετὰ τοῦ αἰσίου ἐκ κίνου ὅτι τὸ ἐκ κίνου

Ἰησοῦς ἐκκλησίασθε. προσέλθατε αὐτοὺς μετὰ πάσης
παρατήρησός. ἵνα δὲ Ἰησοῦς αὐτοὺς καὶ Ἰησοῦς -
ἐἴη καὶ αὐτοὶ ἀνὰ ἡλικίας ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου
παράδοξ. ἄξιον Ἰησοῦ χειρὸς ἡμῶν μοι. σωτηρί-
αῖ αἰωνίου τυχούσιν αὐτῆς βασιλείας τοῦ χειρὸς.
ἀδελφοί μου, ἀγαπᾶτε. εἰς οὐρανὸν ἀποτίθε-
σθαι. ἀλλὰ οὐκ ἀποτίθεσθαι. βασιλείαν θεοῦ οὐκ ἀ-
ποτίθεσθαι. καὶ εἰς οὐρανὸν ἀποτίθεσθαι τοῦ χειρὸς
κρίσεως, εἰς τὸ ἐνδεῶς καὶ ταπεινῶς εἶναι. οὐτε γὰρ
ἐκείνων ἀποτίθεσθαι. οὐτε δὲ δύνασθαι οὐ-
κείνων. εἰ τις ἐν ἀλλοτρίᾳ ἰσχύει παρὰ
τοῦτο ἐκείνῃ χειρὸς ἐπὶ τῶν πάντων αὐτοῦ
καὶ τῶν ἄλλων. ἀλλὰ ἐπὶ τῶν ἁπάντων. φθορὰ δὲ ἀμνηστίας
χειρὸς. τὸ τοιοῦτον μὴ σκευδαμνίσθητε. ἵνα μὴ
συναποχρησθῆτε αὐτῶν. καὶ πατὴρ ἡμεῶν καὶ υἱός, καὶ
ἀδελφός, καὶ οἰκέτης. οὐφείσκει τὰς φωνὰς φωνῶν
οὐφθαλμοῦ ἐπὶ αὐτῶν. τὰς μισοῦντες οὐκ εἶναι
μισοῦντες ἡμεῖς. καὶ αὐτὸς τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ
ἐκκλησίασθε. οὐμὲν καὶ τίπτει αὐτοὺς. ἡ δὲ ἡ-
μεῖς καὶ υἱὸς τοῦ ἐχθροῦ τοῦ μὴ αἰδοῦντος τὸν κύριον
καὶ θεόν. ἀλλὰ ἐχθροὺς τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἡμεῖς
ἀπαύτων. νοθεύει αὐτοὺς καὶ ἐπὶ μὴ ἀποτίθεσθαι.

παρακαλῶν· ἐδὴ ἄρα ἀνελθουσὶν· ἐὰν ἄρα ἐν δόξῃ·
φίλων θρώπων· γὰρ ὅτιν ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ παύταις
ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ὅτι γνωστὸν ὅτι
θείας ἐχθεῖν· διό τοι καὶ ἵκον αὐτοῦ ἀντιχεῖ ἀπὸ
πονηρῶν καὶ ἀσεβῶν· καὶ βρέχει ὅτι δι' ἡμεῶν καὶ
ἀδελφῶν· οὐ γὰρ ἀσεβήτης θελὼν καὶ ἡμεῖς εἶναι
μυμηταὶ ὅς τις χεῖρ· γινώσκοντες ὅτι καὶ οὐκ ἔστι
πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐρανός· καὶ οὐρανὸς ὁ θεὸς· ἐγὼ πα-
ποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ, ὅτι ὁ θεὸς ὁμοθυμα-
σιν· διὸ καὶ παρῶν γράφω τῇ ἀξιοθελῶν ἀσπῇ
ὑμῶν· παρακαλῶν ὑμᾶς· μίαν πίστιν καὶ ἐν
καρδίᾳ, καὶ μίαν ἐκκλησίαν ἁγίαν· μίαν γὰρ
ἐστὶν ἡ σὰρξ τοῦ κυρίου ἰησοῦ· καὶ ἐν αὐτοῦ ἡ ζωὴ
τοῦ ἁγίου καὶ ἀληθοῦς· καὶ γὰρ ὁ πᾶς τοῖς πιστοῖς
ἐδρυμένη καὶ ἐν πολλοῖς τοῖς ὅμοις διανεμένη·
ἐν ὁμοθυμασιν πᾶσι τῇ ἐκκλησίᾳ· καὶ εἰς ὅτι
σὺ πᾶς ὁμοθυμασιν ἐκκλησίᾳ, καὶ τοῖς ἀγαπῶσι
τοῖς σωδοῦσιν· καὶ εἰς ἀνάστατον ὁ
θεὸς καὶ πατήρ· καὶ εἰς μονογενὴς υἱὸς τοῦ πατρὸς καὶ
ἀνθρώπος· καὶ εἰς ὁ παρὰ πάντας τοὺς αἰῶνες
ἀληθεύσας· ἐν δὲ καὶ τοῦ καρδίου καὶ ἡ πίστις καὶ
καὶ τοῦ βούλου καὶ ἐν καὶ μίαν ἐκκλησίαν· ἡν ὁ θεὸς

οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι. ἀπὸ παλαιῶν ἕως παλαιῶν
ἐν τῇ αἱματὶ τοῦ χριστοῦ οἰκεῖοις ἰδρωσὶ καὶ
πόνοις. καὶ ὑμεῖς οὐκ ἔχετε. ὡς καὶ παλαιότερον. καὶ
ἔθνος ἦν. ἐν ὁμονοίᾳ πάντα ἐν χριστῷ ἡγήσα-
λάν. αἱ τῶν αἰκῶν τοῖς ἀνθρώποις ὑποτάγη. ἐν φέ-
βουλου. αἱ πόρθῃνοι ἰω χριστῷ ἐν ἀφθαρσίᾳ. οὐ.
ἐδὲ λυαὶ μέλαι γάμον. ἀλλὰ τοῦ κραίστου ἐφίε-
μελαι. οὐκ ἐπὶ δὲ καὶ βολῆς σωμαφείας. ἀλλ' ἐν.
κατὰ τὸν νόμον μελέτης. ἰα ἰα καὶ πειθαρχεῖτε
τοῖς ἀγγελοῖς ὑμῶν. καὶ ἐφ' ἡμῶν αὐτοὺς ὡς σωφρο-
νοῦς θεοῦ εἰς ἡμῶν ἐμὲ ἑμὲ ἑμὲ ἑμὲ. οἱ δὲ οὐλοῖ
ὑποτάγητε τοῖς κυρίοις ἐν θεῷ. ἰα χριστοῦ
ἀπελύνθητε ὑμῶν. οἱ δὲ οὐλοῖ ἀπαύστεται
γενεῶν ὑμῶν. ὡς ὁμοδούλους θεῷ. ὡς οἰκῶν
σῶμα. ὡς κρινῶν ὁ βίου. καὶ σωφρονοῦς ἱκανοῖς.
νίκα. αἱ πόρθῃνοι μόνον τοῦ χριστοῦ πρὸς ὁμοφρο-
νῶν ἔχεται. καὶ τοῦ αὐτοῦ πατρός ἐν ἡμῶν ὁμοφρο-
φωτῇ ἐμὲ καὶ ὑπὸ τοῦ πνεύματος ὁναίμεν ὑμῶν
τῆς ἡμετέρας. ὡς ἡλία. ὡς ἰησοῦ τοῦ ναυῖ. ὡς
μελέτης ἐκ. ὡς ἡλιατοῦ. ὡς ἱερατοῦ. ὡς τοῦ
βαπτισμοῦ ἰωάννου. ὡς τοῦ ἡγουμένου μαθητοῦ.
ὡς ἡμετέρας. ὡς ἡτου. ὡς ἡτου. ὡς κλημῶν

ἰὼν ἐν ἀνείᾳ ἐξαχσόντων ἰὼν θίον· οὐ γὰρ τῶν ἰούσ
λοιποὺς μακαρίους ὅτι γάρτιστο προσομιλήσαν
ἰούταν ἐν ἡσθίῳ ἀρετῇ· ἐυχόμεθα γὰρ ἄξιος θεοῦ
δουλεύειν, πρὸς τοιοῦτον ἔχουσιν αὐτῶν ἀρετῶν
ἐν τῇ βασιλείᾳ· ὡς Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ
Ἰακώβ· ὡς Ἰωσήφ καὶ Ἰσαίου· καὶ ἰδὼν ἄλλων
φάρων· ὡς πύθρον καὶ παύλον καὶ ἰδὼν ἄλλων
ἀποστόλων γάρτιστο προσομιλήσαντων, ἀλλ' ὑπο
προσφύλαστος τοῦ θεοῦ πρὸς ἡμᾶς ὅτι ἔνοιασ
αὐτοὺς ἔχον ἐκείνους· οἱ πατέρες ἐκρέμασε
τοὺς ἐαυτῶν παῖδας ἐν παιδείᾳ καὶ νομίμοις
κυρίου καὶ διδασκαλίᾳ αὐτοῦ· ἰαὶ ἐξέτασεν ἡμᾶς
ἡμεῖς καὶ ἔχουσιν πρὸς τὸν ἁγίον· χαίρειν καὶ ἡ
δε φησὶν ἐκρέμασε πατὴρ δίκαιος· ἰδὼν ἡμεῖς
ἰὼ ἐν φρονήσει καὶ ἡσθίᾳ αὐτοῦ· οἱ κλέριοι
ἐκλήμωσιν τοιοῦτοι κέταις προσέχεται, ὡς ὁ ἴσος ἰὼβ
ἐδίδασκε· μία γὰρ φύσις, καὶ ἐν τῷ αἵματι τοῦ
θωπότητος· ἀνδρὲς γὰρ, αὐτὸ δουλός, ὅσους
ἐξέουθρος· οἱ ἀρχόντες παιδαρχήσαντες ἰὼ καὶ
θεοῖ· οἱ σκεπτόμενοι τοιοῦτον ἄρχουσιν· οἱ δὲ χαίμενοι
τοιοῦτον προσκυτῶσιν· ἀρχιερεῖς οἱ προσκυτῶσι
καὶ οἱ δὲ χαίμενοι καὶ οἱ λοιποὶ κληρὸς ὅλα παρὰ ἡμᾶς

λαὸν καὶ τοὺς ἐργαζόμενους καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ
τοὺς ἐκκλησίαν, τοὺς ἀδελφούς. ὁ ὁδὸς ποιοῦν τοὺς χεῖρας.
ὡς ὅτε τοὺς τοὺς πατέρας καὶ οὕτως ἡ ἐκκλησία οὐκ
πρόκειται σὺν δόξῃ. ἀσφαλεῖς καὶ αἰχμηροὶ μὴ
ῥεμβοὶ μὴ λήθοι. μὴ ῥεμβοὶ ῥεμβοὶ. ἀλλὰ τοῦ
δοῦναι ἡ σπουδαία. ὡς ἡ δόξα ἡ σπουδαία.
τοῦτα οὐκ ὡς ἀπὸ τοῦ ὁδοῦ ταῦτα. ἡ δὲ
εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὁ ὁδὸς τοῦ περὶ μου. ἵνα ἰδοὺ μου
ἐμαυτὸν ἐκείνων εἴπω, ἀλλὰ οὐκ ἐργαζόμενοι
ὑμῖν, ὑποφωτιστοὶ ταῖς ἐκκλησίαις. ἀλλὰ τοῦ
λίδου ἐκκλησίας ἐκκλησίας ὑμῶν. καὶ ὑποφω-
τιστοὶ μου. ἀσφαλεῖς μου ὑμῶν οὐκ ἐκκλησίας.
ἀλλὰ δι' ἐμὸν ὁ κερὶς ἰησοῦς. ἐκκλησίας
φοβοῦμαι μᾶλλον. ἐκκλησίας ἐκκλησίας.
ἀλλὰ τοῦ περὶ μου ὑμῶν ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς
ἵνα ἐκκλησίας ἐκκλησίας. περὶ μου τοῦ
ἐκκλησίας ὡς ἐκκλησίας ἰησοῦ χριστοῦ. καὶ τοὺς ἀπο-
στόλους ὡς περὶ μου ἐκκλησίας ἐκκλησίας. καὶ τοὺς
περὶ μου τοῦ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἐκκλησίας ἐκκλησίας.
ὡς τοῦ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐκκλησίας. οὐκ
οὐκ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. ὡς ἐκκλησίας ἐκκλησίας. καὶ οὐκ
ἐκκλησίας ἐκκλησίας ἐκκλησίας ἐκκλησίας ἐκκλησίας.

καὶ ἀπαγγέλοι καὶ χάριτες καὶ ἰσχυρὰ πνεῦμα· οὕτως καὶ
οἱ περὶ φηται καὶ οἱ ἀποστόλοι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἔργον
ποιῶμεν· ἁγιάζον καὶ ἡλεμμένους· ἀγαθὰς τε καὶ
διδασκαλίας ἐχόντες πρὸς τὸν λόγον τοῦ χρί-
στου· ἐν ταῖς συνάμα· ὡς τὰς ὁ θεός· πάλαι καὶ
καὶ νῦν ὁ ἁγιάζων· ὡς ὁ μακάριος θεὸς καὶ πατήρ,
εἰς τὴν δόξαν τοῦ υἱοῦ καὶ αἰδομένων, καὶ πρὸς
νοῦν πρὸς φόρον καὶ κατὰ ἄλλον· ὡς δὲ καὶ ὁ
πρότερος ὁ ἐνεργήσας ἐν μωσῇ καὶ περὶ
ταῖς ἀποστόλοις· πάντες οὖν οἱ ἅγιοι ἐν χρί-
στῷ θεῷ ἐκτίσθητε εἰς αὐτόν, καὶ αὐτὸν ἡμαῖ
νοῦμεν, καὶ τὸ αὐτοῦ σωτηρίας ἐτύχεον, ὅπως ἀξία
χρησίαι καὶ ἁγία θάλασσα ἅγιοι ὑπὸ τοῦ χρί-
στου μακαριποιημένοι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου
ἐκκλησίας· ἐν ἡμῖν θεὸν νόμον καὶ περὶ τῶν κληρῶν
ἐν αὐτῇ· χεῖρον δὲ ἀρνῶν καὶ ὡς αὐτοῦ, φάνης
ἐκείνῳ καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ ὁ ἁγιάζων· καὶ ἐκείνῳ
τοιοῦτος ἡσυχία καὶ ἡσυχία καὶ ἡσυχία· καὶ ὡς αὐτοῦ
ἐκείνῳ ὁ μακάριος χεῖρον ἡσυχία καὶ ἡσυχία, ἀρνῶν
δὲ τὸν θεὸν τοῦ νόμου καὶ τῶν περὶ τῶν, οὐκ ἐν
κατὰ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν ποιητὴν πρὸς τὸν χεῖρον,
ὁ τοιοῦτος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ οὐκ ἐστὶν ὡς καὶ ὁ πατήρ

αὐτοῦ ὁ δὲ λαὸς καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος σίμωνας
τοῦ μένου, ἀλλ' οὐ τοῦ δέου πονήματος μαθητὴς·
ἐν δὲ τῇ γὰρ μετ' αὐτῶν ὁμογενὴς δὲ καὶ χειρὸν
ἰσχυρῶς, ἡ δὲ δὲ ἀνθρώπων εἶναι νομίζῃ τοῦ καὶ.
ὁ δὲ θεὸς μενίσκῃ καὶ σφιδρὸν καὶ ἔργον θεοῦ, ἀλλὰ
καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ εἶναι νομίζῃ, ὁ τοιοῦτος
ὁ φῶς ἐστὶν ἀπατῶν καὶ πλῆθος κερύτων ἀδύπα-
λα δὲ ἀνθρώπων· καὶ ἐστὶν ὁ τοιοῦτος πένθος καὶ
ἀνθρώπων, ὡς ἀπὸ κλῆν βίων· ἐν δὲ τῇ ταῦτα μετ'
ὁμογενῇ· φθορὰ δὲ καὶ μελῶς καὶ κατὰ τὴν νόμι-
μον καὶ εἶναι, καὶ καὶ τῶν παιδῶν γένεσιν, ἢ ἵνα τῶν
βρωμάτων βλαβερά, ὁ τοιοῦτος ἐνοίησιν ἐχέον
δοξαίνετα τοῦ ἀποστῆναι· ἐν δὲ τῇ περὶ καὶ τὸν
καὶ δέον πονεῖν ὁμογενῇ, καὶ καὶ κατὰ τὴν ἀδύ-
πα· δοκῶσιν δὲ λέγειν καὶ ἐνομώσασθαι, καὶ τὸ
πάθος ἀπομαρτυρεῖται, ὁ τοιοῦτος ἡρῶν καὶ τῶν
ἐστὶν, οὐ κατὰ τὴν τῶν χειρὶν φόνων τοῦ δαίμων· ἐν δὲ τῇ
ταῦτα μετ', ὁμογενῇ, καὶ ὅτι θεὸς ἔργον ἐν ἀνθρώπων
σώματι καὶ τῶν, ὡς ἐν αὐτῷ ὁ ἔργον, ὡς καὶ
ἐν σώματι, καὶ τὸ ἐνοίησιν εἶναι θεόν, καὶ οὐ κατὰ
ἀνθρώπων καὶ τῶν, λέγει δὲ τὰς κατὰ τὸν νόμον
καὶ τῶν ἀνθρώπων εἶναι, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἐνοίησιν

ὡς δὲ λέγει οἷος ὁ ψευδώνυμος νικηθείηται,
οὗτος, ὅτε φιλῶντος, οὐτε φιλῶντος εἶναι δυνάτ
ἀλλὰ φθορεὺς τῆς οἰκίας τοῦ θεοῦ. καὶ διὰ τοῦτο
τοῦ λόγου τοῦ πνεύματος ἡμῶν καὶ τοῦ λόγου τοῦ ἀγίου.
οἱ τοιοῦτοι πάντες, καὶ οἱ ἐκείνοι καὶ οἱ νεκροὶ.
ἐφ' οἷς ἔχουσιν ὀνόματα νεκρῶν ἀνθρώ-
πων. φάνετα οὖν καὶ καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους
τοῦ πνεύματος τοῦ κυρίου ἐκείνους ἐκείνους καὶ οἱ
τοῦ αἵματος τοῦτου μήποτε οἱ ἐκείνους ἐκείνους
οὕτως ἐκείνους ἀλλὰ πάντες ἐκείνους γινώσκου
ἐκείνους καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους ἐκείνους
καὶ ἐκείνους. πάντες καὶ αὐτὰ ἐκείνους
αὐτῶν οὕτως ἐκείνους ἐκείνους καὶ ἐκείνους
καὶ ἐκείνους, ἐκείνους καὶ ἐκείνους ἐκείνους
ἐκείνους. ἐκείνους ἐκείνους ἐκείνους ἐκείνους. καὶ ἐκεί-
νους καὶ ἐκείνους, οὐτε ἐκείνους, οὐτε ἐκείνους.
ἐκείνους ἐκείνους, ἢ ἐκείνους, ἢ ἐκείνους. καὶ
ἐκείνους ἐκείνους, ἐκείνους ἐκείνους ἐκείνους
ἐκείνους αὐτοῦ ἐκείνους. ἐκείνους ἐκείνους ἐκείνους
ἐκείνους ἐκείνους, ἐκείνους ἐκείνους ἐκείνους
ἐκείνους. ἐκείνους ἐκείνους ἐκείνους ἐκείνους
ἐκείνους ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους ἐκείνους

ἐκράβασα μὲν ἐν ὧν ἐλάχου μαλαχθῶν ἡ οὐκ -
ἐμοὶ ἄλλος, ἀλλὰ θεοῦ. Ἰὼ ἀπιστήσω περὶ σκελε -
ται καὶ ἰὼ πρὸς βυθίῳ, καὶ τοιοῦθ' ἔχοντο οἱ· εἶδ' ὑπο -
πλένεται με ὡς περὶ σκελετοὺς τοῦ μηδ' ἔσθ' ἵν' ἴδω
λέγειν ταῦτα, μάρτυς μὲν δ' ἴδ' ἔδωκα· ὅτι ἀπὸ
σώματος ἀνθρώπου ἔκλινον· τοῦ πνεύματος, ἀκή -
ρυξέν μὲν λέγων ταῦτα· χωρὶς ἀπιστίας μου μὴ ἐν
ποιεῖτε, Ἰὼ θάρσυνέ μιν ὡς ναὸν θεοῦ τηρεῖτε.
Ἰὼ ἐνώσιν ἄρ' αὖτε· τοὺς μείζονας φεύγετε, μι -
μηταὶ γίνεσθε παιλῶν καὶ ἰδ' ἄλλων ὀποσάχον·
ὡς καὶ αὐτοὶ τοῦ χειροῦ· εἴ μ' οὐκ ἰδοῖτον ἐποί -
οον, ὡς ἀνθρώπος εἰς ἐνώσιν κατηρτίσμενος· ἐπὶ
λέγων καὶ τοῦτο· ὅτι οὐδ' ἔλασας τὸ γινώμενον καὶ ὁ -
γὴ καὶ μῖσος, ἐκείθεν ἔρχεται καὶ· παροῖν οὖν
τοῖς μετ' ἐμοῦ οὖσιν αἰφιδόθεις ἀδύσσωδ' ἔμενοι·
εἰς ἐνώπια χειροῦ, καὶ σκελετοῦ τοῦ ἀπιστί -
ου· ἐπιστῶ ἡ γὰρ ἡ ἰσοῦς χειροῦ, ὅτι ἔλασας
ἀδύσσωδ' πάντα σκελετοὺς ἀδικίας περὶ
καὶ οὐκ οὐκ ὑμᾶς μὲν καὶ ἐν τῇ ἰσοῦς περὶ αὐτοῦ.
ἀλλὰ κατὰ χριστοῦ ἔμενον· ἡ γὰρ ἰσοῦς καὶ
τοῦτον, ὅτι ἐν τῇ ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἔμενον τοῦ ἀπιστί -
ου· οὐκ ἐπιστῶ· τοῖς δὲ τοῖς οὖτοις εἴ μ' ἔλασας· ὅτι

ἡμεῖς ἀρχαί εἰν ἱησοῦς ὁ χριστός· οὐ παρακινῶμαι.
πρόδηλος ὁ λαός· ἀθιμνότης ἐστὶν ἀρχόνιο
αὐτοῦ καὶ ὁ θάνατος· καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ αὐτῷ.
καὶ ἡ πίστις ἡ ἐφ' ἧς τούτῳ· ἐν οἷς θέλω ἐν τῇ προσευ-
χῇ ὑμῶν διημερωθῆναι· ὁ ἀπίστων ἰδὲ ἐναντιώ-
πασι ὁμοθυμαδόν· οὐ γὰρ πρὸς καίτοι ἰα ἀρχαί
τοῦ πνεύματος· σκληρὸν τὸ πρὸς ὑμῖν πρὸς χα-
ρίδιν· σκληρὸν ἰδὲ χριστῷ ἀπίστων· σκληρὸν τὸ ἀπε-
λεῖν τὸ κήρυγμα ἰδὲ ἀποστόλων· καλοὶ μὲν οἱ ἱερεῖς
καὶ οἱ τοῦ λόγου δόξαντες· κρείσσον δὲ ὁ ἀρχιερεὺς.
ὁ πεπιστευμένος ἰα ἀνέκωκον· ὁ μένος πε-
σύνεται ἰα κρυφία τοῦ θεοῦ· καὶ αἱ αἰχμαλωτίαι.
καὶ τοῦ θεοῦ δυνάμεις· ὅτις ὁ παροικητὴς καὶ ὅτις
ὁ ἴδιος ὁ τοῦ πρὸς ἡμῶν· διὸ ὁ πατήρ ἰα πάντα
πεποίηκε· καὶ ἰδὲ ὅλων προνοῶν· οὗτος θεὸς ἡ καὶ
τὸν πρὸς ἡμῶν ὁδοῦ· ἡ πέτρα ὁ φραγμὸς· ἡ
κλεις ὁ ποιμὴν· τὸ ἱερόν· ἡ θύρα τοῦ ἰσχυροῦ.
διὸς εἰσέλθον ἀφ' ὧν καὶ ἰσχυρὸς καὶ ἰακωβ.
μωσοῦ καὶ οὐμπασι πρὸς προσελθὼν χροῦ· καὶ οἱ
ἐν τοῖς ἱεροῖς οἱ ἀπόστολοι· καὶ ἡ νύμφη τοῦ χυ-
στῆρος· φρονεῖς λέγω ἐξέχευ τὸ οἶκον αἷμα· ἵνα
αὐτὴ ἐξοφρήσῃ· πάντα ταῦτα εἰς αἰῶνα τῷ

εἰς τὸν καὶ μένον ἀληθινὸν θεόν· ἐξαίρετον δὲ ἵκεται
 τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν πατρὸς ἀποστόλων ἡμῶν
 ἰησοῦ χριστοῦ· τὸ πάθος· αὐτὸν ἡμῶν ἀνάστασιν· αὐ-
 τὸν οἱ προφῆται καὶ τὴν γέννησιν· ἕως δὲ
 ἔλθῃ ὁ ἀπὸ κεῖται· καὶ αὐτὸς προσδοκῆται·
 ταῦτα ἐν τῷ εὐαγγελίῳ περὶ ἡμῶν· πορευθέντες
 μαθητεύσατε πανταχοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ
 αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
 ။ ἁγίου πνεύματος· πανταχοῦ ὁμοῦ κηρύττει· ὄνομα·
 οἱ προφῆται· οἱ ἀπόστολοι· τὸ παρὸν αἰὶν ὁμοῦ
 τὸ δὲ μέλλον· ὅτι ἐσθλὸν μένον· ἡμῶν ἀποστόλων ἀλλή-
 λους· ἀπειδὴ καὶ ἡμῶν προσευχῶν ὑμῶν καὶ τῆς ἀσκη-
 τίας· ἡμεῖς ἐν τῷ χριστῷ ἰησοῦ, ἀπὸ τῆς ἐλπίδος
 ἐρρωμένοι· ἡμῶν ἐκκλησίᾳ ἡμῶν ἐν τῇ ἐλπίδι· τῆς
 συζίας, ἥτις ἐστὶν ὑμῶν ὡς ἐκκλησίᾳ τοῦ
 χριστοῦ ἡμῶν· ὅτι ἐσθλὸν· εἰς τὸ πρὸς ἐν ἡμῶν ἐκ
 τοῦ πατρὸς· εἰς τὸ συζητηθῆναι αὐτοῖς
 ὡς τὸ αὐτὸ θεομῆτορας· καὶ δεξασθαι τὸ ὄνομα τοῦ
 θεοῦ· μακάριος ὁ χριστὸς ἰησοῦς ὁ ἡμεῖς ἰωάννης
 ἰησοῦς αὐτὸς ἀληθινός· καὶ ὑμεῖς δὲ σπουδαί-
 οισι, ἐν τῷ χριστῷ δεξασθῆναι· θέλουσι δὲ ὑμῶν
 οὐ παύσῃ· ἀδελφὸν ἡμῶν ὁ ὄνομα τοῦ θεοῦ ὡς ἐν

αἱ αἱ εἴματα ἐκκλησίαι. ἔπεμψεν ἀποστόλους.
αἰδὲς, προσφύτους, κηδεμένους. ἔφθι δὲ φίλω-
μος τοῦ δεσποίνου, ἀνδρὶς ἀποκρίσεως μακά-
ριον μένον. ὅς κ' ἐν τῷ ἐκείνῳ ὑπερέβητο δάμα-
σκω. κ' ὁ δὲ πόδι δ' ἀνδρὶ ἐκτεκτο. ὅς ἀπὸ σῶ-
ειας μοι ἀνδρὸς, ἀπολαύει δ' ἀνδρὶ τῷ βίῳ. οἱ κ'
μαρτυροῦσιν ὑμῖν. καὶ τῷ βίῳ δ' ἀνδρὶ τῷ ἔφθι
ὑμῖν. ὑπὸ τῷ βίῳ δ' ἐξάγει αὐτοὺς, προσφύται
κ' ὑμῶν ὁ κερὶος. οἱ δὲ αἱ μαστοί αὐτοὺς.
χρησθῆναι ποτὲ ἐν τῇ χάριτι ἰησοῦ χριστοῦ. τοῦ μέ-
λου χριστοῦ τοῦ θάνατον τοῦ δάμασκου, δάμα-
σκω. ἡμεῖς ἡμεῖς δ' αὐτοὺς ὑμῶν ἡ δ' ἀπὸ τῆς
αἰδέσθων τῷ ἐκείνῳ. ὅθεν καὶ τῷ βίῳ ὑμῖν
δ' ἐκ βούλου, πεμψέντος δάμα ἀπὸ ἐφείων
κ' σμυρναίων, εἰς χριστὸν, οὗ δ' ἀπὸ τῆς
ὁ κερὶος ἰησοῦς χριστός, εἰς ὃν ἐχθροῦσιν. ὁ κ'
τῇ τῷ ἐν ὑμῶν. τῷ δ' ἀπὸ τῆς ἀπονοίας. ἔφθι
δε ἐν κυρίῳ ἰησοῦ χριστῷ, ἡ καὶ τῷ ἐχθρῷ ἡμε-
ρῶν τῷ ἐν ὑμῶν.

Ιουλιανὸς ὁ σμυρναῖος. 50
Γαλλίος ὁ κηδεμόνος. ἐκκλησία θεοῦ προσφύ-
του, καὶ τοῦ ἐκείνου τοῦ αὐτοῦ ἰησοῦ χρι-

ἡλεημένη ἐν πόλει χαρίσματος· πεπληρωμένη
 ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ· ἀνυσσεν τὴν οὐσιν πολλοὺς χάρις -
 ματος· θεοπροφητεύει καὶ ἀποφύρω τῇ οὐσιν
 ἐν σκηνῇ τοῦ αἵματος· ἐν ἀνέμῳ πνεύματι καὶ
 λόγῳ θεοῦ ἀλλήλους χαίρειν· ἀδεύω τὸν θεόν καὶ
 πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, τὸν δι' αὐτὸν
 οὕτως ὑμᾶς σοφισάμενα· ὁνόσατε τὰ ὑμῶν ἡμετέρας -
 ἡμετέρους ἐν ἀκλήνῃ τῇ πίστει, ὡς περὶ ἡμετέρας -
 ἡμετέρους ἐν τῷ αἵματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ
 ἁγιάζει καὶ πνεύματι καὶ ἐδρεσπομένους ἐν ἀγάπῃ
 ἐν τῷ αἵματι τοῦ χριστοῦ πεπληρωφοῦμεν
 ὡς ἀληθῶς εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν χριστὸν τὸν
 υἱὸν τοῦ πατρὸς παλαιοῦ καὶ νέου
 τὸν θεόν ἅγιον· τὸν μενομένην ἡμῶν· ὅντα δι' ἐκείνους
 δαΐδα καὶ ἁγία ἐκ μαρίας Ἰησοῦ πατρὸς ἡμετέρων· θε -
 βασιλεῖ ἡμῶν ὑπὸ τῷ ὀνόματι· ἵνα πληρωθῇ πα -
 ρακλησιᾶς ὑπὸ αὐτοῦ· παλαιοῦ καὶ νέου ὅστις
 ἀνέκαμαρτίας· καὶ ἀπὸ πόλεως πλάτους καὶ
 ἡρώδου τοῦ τετραρχοῦ καὶ ἡμετέρων ὑπὸ ἡμῶν
 ἐν ἁγίᾳ ἀληθείᾳ· αἰαίου καὶ ἡμετέρων ἀπὸ τοῦ
 θεομακαρίτου αὐτοῦ πατρὸς, ἵνα ἀρῇ σὺ μεν
 εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν Ἰησοῦ ἀναστάσεως, εἰς τοὺς αἰῶνες ἀμήν

καὶ τοὺς αὐτοὺς· εἴτε ἐν Ἰουδαίῳ· εἴτε ἐν ἔθνε-
 σιν· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ· ταῦτα
 γὰρ πάντα ἔπαθεν ἡμεῖς· καὶ ἀληθῶς ἔπαθεν καὶ
 οὐ δοκίμασι, ὡς καὶ ἀληθῶς ἀνάστη· οὐχ ὡς τὸ Ἰσραὴλ
 ἰδοὺ ἀποτίσαντες αὐταὶ σχιμώματα· ἡμεῖς τοῦ ἀνθρώπου
 παροῦσιν, καὶ τὸν σταυρὸν καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον χε-
 ρουσίν, ὅτι δοκίμασι καὶ οὐκ ἀληθῆ· ἀλλ' ἐλάλησεν
 ἐκ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ σώματος· καὶ τοῦ σώματος πέποιθεν
 ἡμεῖς· ἡμεῖς τοῦ εἰπόντος· ὁ λόγος ἔγενετο·
 καὶ γέννησεν τὸν υἱὸν τοῦτον καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ
 ἐλάβομεν αὐτόν· καὶ ἐκείνῃ ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ κόσμου· παρ' ἡμῶν
 ἐκείνῃ πρὸς ἡμᾶς· οὐ καὶ ὁ λόγος ἐν σαρκὶ
 ὡκεῖται· ἡ σοφία γὰρ ἐκείνη ὡς ἐδόξασεν εἶπεν·
 ὁ λόγος τὸν αὐτοῦ υἱὸν γέννησεν· ὑποὶ τῇ σκηνῇ
 μένων Ἰουδαίων, ἀνάστησε ἡμεῖς τὴν ἡμέραν· ὁ
 λόγος ἡμεῖς ἐκείνῃ αὐτοῦ τῆς σκηνῆς, καὶ τὸν ἐν
 τῇ ἐρήμῳ λαλῶν ὅφιν, πάντας ἐλάλησεν πρὸς
 αὐτόν· εἰς σωτηρίαν αἰωνίαν· ἐγὼ δὲ οὐκ ἐλάλησα
 ἡμεῖς καὶ σταυροῦ γινώσκοντες αὐτόν ἐν σώματι
 γεγονέναι υἱόν, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ἐλάλησάν ἐν
 σαρκὶ αὐτόν· οἶδα, καὶ πιστεύων ὄντα· καὶ ὅτι πρὸς
 θεὸν πάντες ἦλθεν, ἔφη αὐτοῖς· καὶ ἐκείνῃ ἡμέρᾳ

(φωτισμένη)

κ' ἰδέτε, ὅτι οὐ κείμ' δαιμόνιον ἀσώματον· πᾶς
 γὰρ ὁφθαλμὸς οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὰ θεωρεῖτε
 ἔχοντα· κ' ἰδ' ὅπως αἰχμαῖ· φέρε τὸν δακτύλόν σου
 εἰς τὸν τύπον τῶν ἡχῶν· κ' φέρε τὴν χεῖρά σου κ'
 ἐδάξαι εἰς τὴν πνευρθεῖν· κ' ἄνθ' αὐτὴν ἀνίστασθαι
 ὡς αὐτὸς εἴη ὁ χεῖρ· διὸ καὶ θωμάς φησὶν αὐτῷ
 ὁ κυρίου μου καὶ ὁ θεός μου· ὁ Χριστὸς τοῦτο καὶ
 θωμάς· καὶ οὐ φησὶν ὅτι· μικρὸν γὰρ εἰπεῖν ὑβρεῖ
 καὶ τῶν ἁγίων· οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ αὐτὸ δέξαι
 ἐαυτοὺς αὐτοῖς ὅτι ἄλλοις, ἀλλ' οὐ τοῦτο δέξαι
 καὶ οὐκ ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ σὺν ἑαυτοῖς, ἄλλ' οὐκ ἑαυτοῖς
 ὅχι καὶ ἑαυτοῖς· καὶ οὕτω σὺ τῷ ὁφθαλμῷ
 πόντων αὐτῶν, ἀνελθὼν πρὸς τὸν αὐτοῦ χεῖρα
 αὐτὸν· σὺ αὐτῇ πάλιν ἐχόμενος μετὰ δόξης
 καὶ δυνάμεως· φασὶ γὰρ τὰ ἁγία· οὗτος ὁ ἰησοῦς
 ὁ ἀνελθὼν εἰς τὸν οὐρανόν, αὐτὸς ἐχέει
 σελαιὶν ἐν τῷ πόντῳ αὐτὸν παρεμβόλῃ
 εἰς τὸν οὐρανόν· εἰ δὲ ἀνέσωματος ὡς εἶναι ἔρχε-
 αὶ αὐτὸς αὐτῶν τοῦ αἵματος, πᾶς αὐτὸν καὶ ὁφθαλμῶν
 οἱ ἐκ τῆς οὐρανοῦ, καὶ αὐτῶν τῶν καὶ τῶν ἐφ' ἑ-
 αυτοῖς ἀσώματ' ἁγία· οὐτε εἶδος, οὐτε χροακτὴς
 ἐστὶν· ἡ τῆς ζωῆς οὐρανοῦ ἔχοντος διὰ τὸ αὐτῶν

ἰσθυσίαις. ταῦτα δὲ παροῦντα ὑμῖν θάπητοι· εἰδώς
ὅτι καὶ ὑμεῖς οὕτως ἔχετε· παροῦντα δὲ ὑμῶν
ἀπὸ ἰωνθηρίων ἰδιόμορφων· οὗς οὐ μόνον
ἀποστρέφετε, ἀλλὰ καὶ φεύγετε· μόνον δὲ προ-
σέχετε ὑπὲρ αὐτῶν, ἐλπίζοντες μετ' ἀποθήσασθαι· ἐί-
περ ἰσοδοκὴν ἐν σώματι βύνηεν ὁ κύριος, καὶ ἰσοδοκῆν
ἐσαυρώθη, καὶ τῷ ἰσοδοκῆν δαδεται· ἰδοὺ καὶ ἐμεῖς
ἐκδοθήσεμεν ἰσοδοκῆν, πρὸς πύρ· πρὸς μάχην
πρὸς θηρία· ἀλλ' οὐ ἰσοδοκῆν, ἀλλὰ ἰδοὺ ἵπματα
ὑπομνησάμενοι, εἰς τὸ συμπάσθαι αὐτοῦ
με ἐν δυνάμει αὐτοῦ· οὐ γάρ μοι ἰσοδοκῆν δίδως, οὐ-
κὲν ἀποδοῦναι ἠρνήσατο· καὶ σιωπῶντες ἡμεῖς
δειμῶν ἢ τῇ ἀληθείᾳ· οὗς οὐκ ἐπὶ αὐτῷ αἰσχρο-
φιλεῖται· οὐδ' ὄνομας ὁμωσέως· ἀλλ' ὅτι μέλει
καὶ τὸ εὐαγγελίον· ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἡμεῖς παροῦντα
ἰδοὺ παθήματα· καὶ γὰρ οὗτοι ἡμεῖς τὸ αὐτὸ
φρονοῦσι· ἡ γὰρ ὡφελὲς εἰς μετ' ἀποθήσασθαι ἰσοδοκῆν
κύριόν μου βραχυφρονῶν, μή ὁμοφρονῶν αὐτοῖς· ὅσοι
καὶ φρονέον· ὁ δὲ τοῦτο μὴ λέγω, ἰσχυρῶς αὐτοῖς
ἠρνήσασθαι· ὡς νεκροφόρος· ἰδοὺ δὲ ὀνόματα αὐτῶν
ὅτι αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐδόξαμεν εἰσελθεῖν μετὰ
ὑμῶν ἵνα αὐτῶν μενημενέμεν· μέλει οὐ μὲν ἀποθήσασθαι

μηδὲς πλῆναι αὐτῶν, ἐδύμη πίστευσαν χρίσαν Ἰησοῦν
ἐν θεῷ καὶ πατρὶ καὶ ἁγίῳ, καὶ ὁμοεγγιστοὶ τοῦ ἁγίου ἀποστό-
λου Ἰωάννου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἐξέχων ὑπὲρ τοῦ τοῦ κῆ-
μου συναγροῖας, ὁ ἔβησεν αἰωνίου λευξέλαι, καὶ ἡμίβα-
σιλευς ἦ· καὶ ἡμίβαρεὺς καὶ ἡμίἀρχων καὶ ἡμίἰσώπλες.
καὶ ἡμίἀσπότης, ἡμίδούλος, ἡμίγυνή, ὁ χωρὶν χωρεῖτω.
ὁ αἰνεῖται, αἰνεῖται. Ἰόππος καὶ ὁξίωμα καὶ πλοῦτος,
μηδὲνα φύσεται, αἰδοξία καὶ πεντα μηδὲνα
ἰσχυροῦται. Ἰοφάρ ὅλον ἐστὶ πᾶσις ἡ εἰς θεόν, καὶ ἡ εἰς
θεὸν ἄλφει· ἡ τῶν προσδοκωμένων αἰσθάνει ἀπὸ-
λαυσισ· αἰσθάνει περὶ τοῦ θεοῦ, καὶ ἡ ὁμοῦ ὅλον.
αἰσθάνεις γὰρ κλέρον τοῦ θεοῦ σου, ἐξέχλυστο ἡ ἡ-
δία σου, καὶ ἐξέχλυστο ὁ χερμοῖός σου, καὶ ἡ
πληροῦ σου ὡς ἑαυτὸν, καὶ ὁ κλέριος φησὶν, αὐτὴ
ἐστὶν ἡ αἰωνίος ζωὴ ἡ γινώσκειν τὸν μένον ἀληθινὸν
θεόν, καὶ ὃν ἀπίστευον Ἰησοῦν χρίστον, καὶ ἐν-
θελὲ καὶ ἐν δόξῃ ὑμῶν, ἵνα ἀγαπαῖτε ἀλλή-
λους, ἐν ταῦταις ἡ αἰσθάνει ἐν τοῖς ὅλοις, ὅσοι
ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμονται, καὶ μέθεται
οὖν τοὺς ἐπὶ τοῖς ὅλοις πᾶσι νομοθετοῦσιν.
ἄγνωστον εἶναι τὸν πατέρα τοῦ χριστοῦ, πᾶσι ἀποστό-
λοις μετὰ τῶν ἁγίων ἔχουσιν, ἀγάπησ αὐτοῖς ὁ

[illegible]

Sept.

of present

2

[illegible]

πατρί· καθάμε δὲ παύσατε ἀδελφοί, καὶ ὑμεῖς
ἰησοῦς ὁ χεῖρος· ἀποῖντα με, καὶ παροῖντα με ἦτα-
πήσατε· ἀμείψεται ὑμῶς ὁ θεός· δι' οὗ ταῦτα
εἰς τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐκείδεσθε· εἴταρ καὶ με
εἰμι ἰηθεός· ἀλλὰ τοῦ θεοῦ πατρὸς ὑμῶν μέγα.
ὁ ἱμεῖν γὰρ προσφύτω εἰς ὄνομα προσφύτου, καί-
δος προσφύτου λήψεται· ἀλλ' ὅτι, καὶ ὁ ἱμεῖν
θεοῦ ἰησοῦ χριστοῦ, μαρτύρων λήψεται μαθόν.
οἱ κλητοὶ καὶ ταῖον καὶ ἀναθ' ὁδοῦ, οἱ ὡς κλη-
τησάμενοι εἰς ἔργον θεοῦ, ἀλλ' ὅτι χεῖρος ὄντες,
καλῶς ἀποκρίσαστε ὑποδέξασθε, ὡς ἀναθ'-
κους χεῖρος· οἱ καὶ σὺ ὁ θεὸς ἀγαθὸς σὶ τῷ καὶ
ὑποφ' ὑμῶν· ὅτι αὐτοὺς δὲ παύσατε καὶ παύ-
σασιν· οὐδ' ἐν ὑμῶν πλὴν ἀγαθὸς εἶναι, ὡς εἰς
αὐτοὺς ἀποκρίσαστε· δὲ ὑμῶν ὁ κύριος ἐν ὑμῶν ἔλεος
πατρὸς κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· ἀλλ' ὅτι
ὑμῶν τοῦ πνεύματος καὶ ταῦ θεοῦ· ἀλλ' ὅτι ὑμῶν
φωμένους· διό οὐδ' ὑμῶν ἐκείνους ἀποκρίσαστε καὶ
ἀλλ' ὅτι εἰς ἰησοῦς χριστός· αἱ προσφύται ὑμῶν
ἡ ἡσυχία εἰς τὴν ἀντιόχων ἐκκλησίαν, καὶ εἰρηνέ-
ται· ὅτι δὲ ἀλλ' ὅτι πᾶσι τὰς ἀποκρίσεις οὐκ ὡς
ἀλλ' ὅτι ἐκείνους ἔχοντες αὐτῶν ὡς, κατὰ δὲ χεῖρα

κατηξιώθης, οὐκ ἐκσωθείσῃς ἐμῇ, ἀλλ' ἐκ χάρι-
 τος Θεοῦ. καὶ ἐνχομαι ῥηαίθυμοι ὁδοῦ καὶ ἵνα
 εἴδαισθε προσευχὰς ὑμῶν, Θεοῦ καὶ τύχης. ὅπως
 οὖν ὑμεῖς τὸ ἔργον ῥηθῆτε ἵνα καὶ τῆς γλῆσῃ
 αὐτῷ οὐ φθῆναι, πρέπει εἰς Θεοῦ ἡμεῶν χάριτον καὶ
 ἡμεῖς ἐκκλησιᾶν ὑμῶν Θεοπροσούτων. εἰς τὸ γενέ-
 σθαι ἐν οὐρίᾳ συνηθῶναι αὐτοῖς, ὅτι εἰς τὸ αὐτοῦ
 καὶ ἀπάρχον τὸ ἴδιον μέγεθος, καὶ ἀπὸ κατὰ τὴν
 αὐτοῖς τὸ ἴδιον σωματίον, ὃ ἐφάρημεν ἄξιον, τοῦτο
 εἶναι, ὡς ἐπεμύνη ἵνα ἴδω ὑμετέρων μετ' ἐπι-
 σοχῶν. ἵνα σὺ δὲ ἔσθῃ καὶ ἐπὶ Θεοῦ αὐτοῖς τὸν
 μέγαν ἐνδείκῃ καὶ ὅτι ἡμεῖς ἐν ὁρμῇ καὶ ἐν
 χάριτι καὶ ἐν προσευχῇ ὑμῶν. ῥηθῆτε ὅτι καὶ
 ῥηθῆτε καὶ φρονεῖτε. διήκουσι γὰρ ὑμῶν ἐν πνεύματι.
 καὶ ὁ Θεὸς ἔσται εἰς τὸ ἡμεῶν. ἀσπάζεται ὑμῶν
 καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ἰδὼν ἐν τῷ αὐτῷ. ὅς ἐστι
 καὶ ἡμεῖς ὑμῶν ἐν τῷ βούρῳ, ὃν ἀπὸ τῆς χάριτος
 ἡμεῶν ἅμα ἐφείσοισι τοῖς συναδελφικοῖς ὑμῶν.
 ὅς καὶ τὰ πάντα μετ' ἐμῶν καὶ ὅφρα ἔσθῃ
 καὶ αὐτὸν ἐμὴ μοῦτο. ὅτι ἐξ ἐμῶν χάριτον Θεοῦ
 ὁ Χριστὸς ἡμεῶν αὐτῶν καὶ ἡ χάρις τοῦ κυρίου
 καὶ τὰ πάντα. ἀσπάζονται τοὶ ἀδελφοὶ ὅτι οὗτοι

ὑμῶν πολὺν ἁγρόν. καὶ τὸ θεοπρεπὲς προσβύ-
 ριον, καὶ τοὺς χρίσθους ὀχλοὺς, καὶ τοὺς κτ'
 ἀνέρε καὶ γυναῖκα πάντας ἐν ὀνόματι χρίστου, καὶ ἰησοῦ
 τοῦ σαρκὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ αἵματι. πάθειτε καὶ ὁμολο-
 γάτω, θεοκλήτε καὶ πνευματικῇ ἐνώληδι θεοῦ
 καὶ ὑμῶν. χάρις ὑμῶν, ἄχθος καὶ ῥῆμα, ὑπομονή,
 ὀχλοπύλος ἐν χρίστῳ. ἀσπαζόμενοι τοὺς ἀδελφούς
 ἰδοὺ ἀδελφῶν μου, σὺ Γυναίξί, καὶ ἱερεῖς καὶ
 ἀντιπρόθετοι. καὶ λαὸς χήρους. ἑρῶ δέ μοι ἐν
 δυνάμει πνεύματος. ἀσπαζέσθαι ὑμεσὶ φίλων
 ὅσων δὲ χήρος ὁ ὧν σὺ εἶμι. ἀσπαζόμενοι τοὺς οἰκ-
 ταίους, καὶ ἔχοντες ἐν ἡρώδῃ τίσει καὶ ἀνάπῃ. καὶ
 κηκλήτε καὶ πνευματικῇ. ἀσπαζόμενοι ὀχλῶν,
 τὸ ποθητὸν μου ὄνομα, καὶ δίδοναι τοῖς ἀσπικρίτοι.
 καὶ ἔστε κλον καὶ πάντας καὶ τὸν ὄνομα. ἑρῶ δέ
 ἐν χρίστῷ τοῦ, καὶ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χρίστου.
 πεπονημένοι πνεύματος ἁγίου, καὶ σφίσεως
 θείας καὶ ἰεραῖς.

τοῦ αὐτοῦ πνεύματος πολὺν ἁγρόν, καὶ τὸ θεο-

πρεπὲς προσβύριον καὶ ὀχλοὺς.

Γυναιὶς ἀδελφῶν μου ἀποχρίσας, ὅτι καὶ μετ' αὐτῶν
 ἰησοῦ χρίστου, πολὺν ἁγρόν ἀποσπῶ ἐκκλησίαν

σμεν^{αι} σου μέλλει ἰδίῃ σου πατρὶ
κὴ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ. ἔλθω χαίρειν· αὐτοὶ δὲ -
χαρῆμος τίς ἐστὶν τοῦ σου γάμου ἡ ὁδοῦ σου ὡς
ἰδίῃ σου ἀκίνητον. ὑπερδύναμις καὶ ταξιδεύεις
τοῦ προσώπου σου τοῦ ἀγάμου. οὐδὲν αἶμα ἐστὶν
παρασχηδόν ἐν χερσὶ ἢ ἐν δόξῃ σου, παρακλησι
τοῦ δρόμου σου, καὶ πόλιν σου παρασχηδόν ἵνα σώσῃς
ἐκ δόξης σου τοῦ ἵππου, ἐν πάσῃ ἰδίῃ σου ὁδῷ
καὶ τῇ καὶ πνευματικῇ. ἰησοῦς ὡς φρονι
μος, ἢ οὐδὲν ἄμεινον· πόμπευσατε, ὡς καὶ
σε ὁ κύριος· πάντων ἀνέχου ἐν ἁγίᾳ ὡσπερ καὶ
ποιεῖς· προσευχάσθε ὡς καὶ ἐν ἁγίᾳ τοῖς· καὶ
τοῦ σώσειν τοὺς ἁγίους. ἢ ἔχεις· Γρηγόριος καὶ ἡ
μήτην πνεύμα κεκτημένος. τοῖς καὶ τῇ ἀνέχου.
τοῖς καὶ ὁμοῦ καὶ χαίρειν σου· πάντων τοῦ
νόσου βαλάντιος ὡς ἁγίος ἀνέχου, ὡς καὶ ὁ
.. κύριος πάντων· αὐτὸς γάρ φησι τοῦ ἀδελφίου
.. ἡμῶν ἔλθω· καὶ τοῦ νόσου ἡμῶν ἐβαλάντιος.
ἀπὸ τοῦ ἁγίου καὶ πᾶσι, πολὺ κέρδος· καλὸν καὶ μαθ
τοῦ ἐν φιλοφρονέσει σου οὐκ ἐστὶν μέλλον δὲ
τοῦ λαοῦ μοῖρα ἐν προσηγορίᾳ ὑπόταται· ὅτι
τοῦ μαθῇ αὐτῇ ἐν ὁδῷ σου ἀγαπᾶται· τοῦ

παροξυσμούς ἐν βροχῇ σπασί. φρένημας γίνου
ὡς ὅτις ἐν πόσει καὶ ἀκαίρως εἰς αἶψα ἡ παρ-
εργί· ὁ λαὸς τοῦτο ἐν φρενὶ καὶ σώματος εἰς σαρκε-
ως καὶ πνευματικῆς, ἵνα τοὺς φανερὰς σοὶ
εἰς πρόσωπον ἀποκατασταθῇ. ταῦτα δὲ ἀόρατα
αἰτεῖ ἵνα σοὶ φανερωθῇ· ἵνα μηδὲν σοὶ χεῖρη καὶ
πρώτος χάρισματος παρὰ ἐύσησ· ὁ καὶ ἐξ αἰμα-
τός ἐν χερσὶ, ὡς αὐτὸς γὰρ ἐν βροχῇ τῇ δυνάμει συμ-
βαλλέσθαι, καὶ ὡς νηὶ χειμαζομένη καὶ μένος ἐν-
δοῦ εἰς σωτηρίαν, οὕτως καὶ σοὶ τοῦ αὐτοῦ τυχόντος.
νηὶ οὖν ὡς θεοῦ ἀσχηλῆς, οὐ τὸ δέλημα ἀφ' ἑαυτοῦ
καὶ ζωὴ αἰώνιος, πρὸς ἧς καὶ σὺ πίπτεις, κατὰ
πρόστατον ἀνιήνυχος ἔγω καὶ ταῦτα δεσμά μου, αἵ ἡτ-
τησας· οἱ δὲ καὶ οὗτοι ὡς ἐξ ὁπίσθου εἶναι, καὶ ἐ-
λεος δὲ ἀσχελῶντας, μή σε κατὰ τὸν κατὰ ἐ-
λεος ἡττηθῇ, δὲ ἐδραῖος ὡς ἀκμῶν τυττόμενος.
καὶ ἄρα ἐστὶν ἀσχηλῶν δὲ ραδί, καὶ νῆψος· μάχιστα
δὲ ἐν ἐλεεινότητι, πάντα ὑπομένειν ἡμᾶς δὲ
ἵνα καὶ αὐτοὶ ἡμᾶς ἀνδραίνῃ ἐκ τῆς βασιλείας.
τοῦτον πρὸς αὐτὸς ἡ ἀποδοῦν· οὐ αἶς σωτονώτερον
δεξιμά· τοὺς καὶ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἀποδοῦν· ὡς ἐν ταῖς
εἰρήνησιν· ὡς γὰρ ἐστὶν τοῦ αὐτοῦ, ἐκ δὲ οἱ ἐξ αὐτοῦ

προσδοκῶντες τοὺς ἡγῶν τοῦ θεοῦ. τοὺς ἀγαθὸν
 ἐκτελέσω. τοὺς εὐσεβεῖς ἐν φιλίᾳ, ὁρατοὺς ἐν ἑσπερίᾳ.
 τοὺς ἀγαθὰ φησὶν κηρύττειν ὡς αἰσώματα, δι' ἡμᾶς
 + δὲ, ἅπται καὶ ψιγὰ φησὶν αἰσώματα. τοὺς ἀπαθεῖς
 ὡς θεοὺς. δι' ἡμᾶς δὲ, παθεῖν ὡς ἀνθρώπων. τοὺς
 κατὰ πάντα πρὸς πάντας δι' ἡμᾶς ὑπομείνεν ἁγία.
 αἰχλῶσαι μὴ ἀμελεῖσθαι ἀποδομᾶν τοὺς κλέϊον. οὐ
 αὐτῶν φρονήσεως ἴσα. μηδὲν δύνει τὸς γυνώμενος
 σου γενέσθαι. μηδὲν οὐ δύνει θεοῦ γνώμης ἵπτα
 αὐτε. ὅπως οὐδὲ πρὸς αἰσῶν. ὡς αἰσῶν. πῶς κενόει
 σωφρονεῖν ἵν' ἐκτελέσω. ἐξ ὀνόματος πάντας ἵπται
 δούλους καὶ δούλους καὶ ὑποφρονεῖ. ἀλλὰ καὶ καὶ
 αὐτοὶ φρονοῦσθαι. ἀλλὰ καὶ ὁ θεὸς, πλεί-
 ονα δουλεύειν ἡμᾶς. ἵνα καὶ τῶν ἐλευθέρων
 πύχωσιν ἀπὸ θεοῦ. καὶ ἐκτελέσω ἀπὸ τοῦ κα-
 νὸς ἐλευθέρων. ἵνα καὶ δούλοι ἐλευθέρων θωπύ-
 αῖσιν ἡμᾶς. καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
 δὲ πρὸς τοῦτον ὁμολογῶ ποιῶν. καὶ αὐτῶν
 φρονεῖν πρὸς αἰσῶν. ἀλλὰ καὶ τοὺς κλέϊον καὶ
 τοῖς συμβαίον ἀρκῶν ἑσπερί καὶ πένεματι
 ἐμοίως καὶ τοῖς ἀδελφοῖς μου πρὸς αἰσῶν ἐν
 ὀνόματι ἱησοῦ χριστοῦ ἀποδομᾶν τοὺς συμβαί-

ὡς κύριος ἡμεῖς ἐκκλησίαν· αἵτις δυνάται ἐν
ἀνείᾳ μερῶν, εἰς ἡμέλῃ τῆς σαρκὸς τοῦ κυρίου,
ἐν ἀναισχυσίᾳ μερῶν· ἐν ἀναισχυσίᾳ, ἀπώ-
λει· καὶ ἐν ἡμέλῃ τῆς πλῆρως τοῦ αἵματος σου, ἐφ' ὅσον
πρέπει δὲ τοῖς ταμοῖς καὶ τοῖς ταμοῖς αἵματι, μετὰ
τῶν τοῦ αἵματος σου ἡμεῖς ἐν ὧν παρῆσθαι.
ἵνα ὁ ταμός ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.
πάντα εἰς ἡμέλῃ σου γινώσκω. τῶν αἵματός σου
πρὸς τὴν ἵνα καὶ ὁ ταμός ἡμεῖς. ἀλλ' ἡμεῖς ἡμεῖς
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ αἵματος σου. πρὸς τὴν ἵνα καὶ ὁ ταμός
ἡμεῖς. μετὰ τῶν ἡμεῖς τοῖς ταμοῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
ἡμεῖς. οὐκ ἔστι πᾶσι ἀλλήλοις. σωματικῶς. σωματικῶς
ἡμεῖς. σωματικῶς. οὐκ ἔστι πᾶσι ἀλλήλοις. σωματικῶς.
ὡς τοῦ αἵματος σου ἡμεῖς πρὸς τὴν ἵνα καὶ ὁ ταμός
ἡμεῖς. ἀλλ' ἡμεῖς ἡμεῖς. ἀλλ' ἡμεῖς ἡμεῖς. ἀλλ' ἡμεῖς
ἡμεῖς. μετὰ τῶν ἡμεῖς. μετὰ τῶν ἡμεῖς. μετὰ τῶν ἡμεῖς.
ὡς πρὸς τὴν ἵνα καὶ ὁ ταμός ἡμεῖς. ἀλλ' ἡμεῖς ἡμεῖς.
ἵνα ἡμεῖς ἀλλήλοις ἡμεῖς, ἀλλ' ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.
μακροθυμῶντες οὐκ ἔστι ἀλλήλων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ
ὁ ταμός ἡμεῖς. οὐκ ἔστι ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

πέμψαι· οὐδὲ, ἐκδοσθεῖς· ὁ Χρῆστος ὑπὸ σούπε-
 ραρχῶν, ἵνα δοξασθῇτε ἐν αἰωνίῳ ἔργῳ· ὡς ἁγίος
 ὢν, ἀσπαύομαι πάντας ἁξιοτάτους· καὶ ἵνα τὸ
 ἐκδοθέν σου ὅλον ἴδῃ οἶκον αὐτῶν καὶ τῶν ἐκκλ.
 ἀσπαύομαι ἅπαντας τὸν ἀγαπητόν μου· ἀσπαύομαι
 τοὺς μίλλοινα καὶ ταξιδεύω εἰς σύριαν πορεύεσθαι.
 ἔσται ἡ χάρις μετὰ αὐτοῦ ὁ Χρῆστος καὶ τοῦ πέμψον-
 τος αὐτὸν πατρὸς σου· ἔρρωσθε ὑμεῖς ὁ Χρῆστος
 ἀνδρῶν καὶ τῶν ἱεροδουλῶν ὑποχρεῖται· ἐν ᾧ διαμεί-
 νεται ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ ἐκδοσθῇ· ἀσπαύομαι ἅλ-
 κιν τοὺς παθόντας ὄνομα· ἀμὲν· ἡ χάρις, ἡ εὐ-
 ρωθεὶς ἐν κυρίῳ· ~ ~ ~ ~ ~

1874

1106, 1059
ein meßger

9. $\alpha \omega \tau \alpha \iota \pi \alpha \rho \varsigma \alpha \iota \nu \alpha \nu \alpha \iota \delta \epsilon \lambda \epsilon \gamma \sigma \alpha \iota$. γ

[illegible]

κλήσεως ἢς ἐκλήθητε· φύλακτοὶ ἡμῶν τοὺς εἰς κημασί-
 θους αἰρέσεις τοῦ πονηροῦ ἐξ ἀπειρίας καὶ ἀπορίας
 τῶν πειρασμῶν αὐτῶν· προσέχιν δὲ τῇ τῶν ἀποστό-
 λων διδασκῇ καὶ νόμῳ καὶ προφῆταις τοῖς ἐσθλῶν πα-
 θήτου ἀεικλῶ καὶ ἐλλειπτικῶ ἀποτρέψαι τὰς παλιν-
 καὶ μήτε τῶν ἁγίων θεῶν ἐκδοσθῆναι, μήτε τὸν χριστὸν
 ὁρῶντες προσφάσει τοῦ εἰνός θεοῦ· μωσοποιεῖται γὰρ
 ὁ τοιοῦτος διερωπῶν τοῦ θεοῦ εἰπὼν· ἢ ὁ θεὸς σου καί
 εἰς ἐξ ἐμῶν καὶ τὸν ἕνα καὶ μόνον κυριόξασθαι θεόν, ὅμο-
 ιον τῷ ὁμοῦ καὶ τὸν κύριον ἡμῶν λέγων· ἢ
 ἐβραῖον ἡδὲ σάδουμα καὶ γομορρά πρὸς κύριον
 τῶν καὶ θεῶν· καὶ πάλιν εἰλημὸς θεὸς ποιήσας
 ἀνδρωπὸν καὶ τῆς ἑνῆς ἡμετέρας· καὶ ἡδὲ ἡσ
 ὁ θεὸς τοῦ ἀνδρωπῶν· καὶ τῆς ἑνῆς θεὸς ἡδὲ ἡσ
 αὐτῶν· καὶ ἐξ ἡσ ἐν εἰρήνῃ θεοῦ ἡδὲ ἡσ τοῦ ἀμῶν·
 καὶ ὅτι τῶν ἡσ ἀνδρωπὸς φησὶ· προφῆτῳ ὑμῶν
 ἀνέστησεν ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς
 ἐμεῖ· οἱ δὲ προσφῆται εἰπὼντες ὡς ἐκ προσώπου
 τοῦ θεοῦ· εἰώθεαι προσφῆτος, καὶ εἰώμας ταύτης
 καὶ τῶν ἐμῶν οὐκ ἐστὶ θεός· τῶν τοῦ πρὸς τῶν
 ὅλων λέγουσι, καὶ τῶν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χυ.
 ἡμῶν φησὶν ἐδόθη ἡμῖν· οὐκ ἔστιν ὅτι τοῦ ὅμου

αὐτοὶ ἐστὶν δυνάμει· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ
μακάριο βουλησάγγελος· θαυμαστὸς συμβουλῶν.
Θεὸς ἰσχυρὸς ἐξουσιαστικὸς· καὶ παρὰ τὸ ἐνδεδω-
κότως αὐτοῦ· ἰδοὺ ἡ παρὰ γενὸς λήψεται· καὶ
λήξεται υἱόν· καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐμμε-
νουχ· καὶ παρὰ τοῦ πάθους· ὡς παρὰ βατον ἀδίστη-
γνῶν ἡ γῆ· καὶ ὡς ἀνυκλὸς ἐνδεδωκὸν τοῦ καὶ ἐμμε-
αὐτὸν ἀφωκός· καὶ ὡς ἀνυκλὸν ἀνυκλὸν· ἀνυκλὸν
τοῦ θεοῦ· οἱ τὸ ἐναρτέχισαι αἱ πόντες τοῦ ἐναπα-
ρίεμενον ἀληθινόν· καὶ καλεῖται τὸν καὶ πα-
ρίεμενον οὐ παρὰ λαίπην· ἀλλ' ἐπεὶ ἐν ἀρχῇ ἡ
ἐξουσία· καὶ ἐξουσία τῷ παρὰ τοῦ θεοῦ· καὶ θεὸς τῷ
ἐλπίος· αὐτὸς τῷ ἐν ἀρχῇ παρὰ τοῦ θεοῦ· παρὰ τὰ
ἐλπίος· ἐλπίος αὐτοῦ ἐλπίος αὐτοῦ ἐλπίος οὐδ' ἐν
ἐλπίος· καὶ παρὰ τὸ ἐνδεδωκὸν πᾶσι· ἐλπίος φ-
θὴρ ἐλπίος· καὶ ἐκτελεῖται ἐν ὑμῖν· καὶ βίβλος
γλυκύως ἰησοῦ χριστοῦ· τοῦ δ' αὖτε· τοῦ δ' αὖτε -
ἀνυ· οἱ δ' αὖτε ἀποστολὴ αἱ πόντες ὁ θεὸς εἰς ἐσθλὴν· αἱ π-
οἱ αὐτοὶ· οἱ εἰς καὶ μεσσητήσας καὶ ἐνδεδωκὸν
καὶ τῷ ἐν σωματίῳ καὶ τῷ πάθους οὐ καὶ ἀποδοκίμω -
θησάμεν· ἡ τὰ φησὶν· ἐνδεδωκὸς ἰησοῦς χριστὸς ὁ δὲ
αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἐνδεδωκὸν βίβλος καὶ σωτηρία.

[illegible]

ἀποχρίθη ἰὼν πρὸς ἀντιθέκῳ μνημονεύσατε
Κροδίου τοῦ ἁγίου μακαρίου ποιμένος ὑμῶν· ὅς
πρῶτος ἀνεχειρίσθη πρὸς ἡμᾶς ἀποστόλων τὴν ὑμε-
τέρην περιστάσιν· μὴ κατασχῶμεν τοὺς πόδας
ἐν ὁμίᾳ τῶν ἁγίων παιδῶν, ἀλλὰ μνησθῶσι· οἱ δ' αὖτε
ὅπως συνδραμεύωμεν μεθ' ὑμῶν· ὡς πρῶτον ἔχουσιν
ὑμεῖς. ταῦτα καὶ ἀποβέβαω· εἰς οὐ φιλάργου
κέρειν ἰησοῦ, ἢ τοῦ δούλου· μνηστῆρα μου γίνα-
σθαι· ὅτι τὸν ἵκον ὑμῶν ἐν ὁμίᾳ· ὅτι τὸν ἰησοῦ καὶ
τὴν· μνημονεύετε μου ἰὼν δεσπῶν· οἱ πρεσβύ-
τεροι ποιμένας τοῦ ἐν ὑμῶν ποιμένιον· ὡς δὲ
δείξῃ ὁ θεὸς τοὺς μέλλοντα ἀρχὴν ὑμῶν· εἰ ἂν γὰρ
ἴδῃ ἀκούειν μου, ἵνα χεῖροι κερδήσω· οἱ δ' ἄλ-
ληνοι γίνωσκ' ἡμετέρας οἱ οὖν ἁγίου μακαρίου· καὶ
αὐτοὺς ἀβελῶν ἡμετέροις εἶναι· ἵνα ὡς ἰμῶν
ταῖς χεῖσιν ἄρχας ὑποτασσάμεν τοῖς πρεσβυτέρους
καὶ τοῖς ἀδελφοῖς· αἱ πόδες οὖν γίνωσκ' ἡμετέρας
ἵν' ἡμετέρας ὁδοῦται· οἱ δ' ἄλλοις ἐφέτωσαν καὶ
ἐμὸν· μνημονεύετε μου ὅτι μία ἐστὶν οὐ πολλὰ
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ· τὴν αἵματι ἡμετέρᾳ
τοῦ ἁγίου μακαρίου ὡς ἐφ' ἡμᾶς ἰδίᾳ· μὴ δὲ ἐξ ὁνόματος
αὐτοῦ ἡμετέρας καὶ· σωφρονίζετε μου

μόνους ἀνδρες τοὺς ὁμοζυίους εἶναι νομίζουσαι.
οἷς κ' ἡνώθησαν κ' ἑνώμην θεοῦ οἱ θοναῖς τὰ ῥέ-
κνα παιδεύετε παιδεῖν ἑαδὲ τὰ ῥέκνα ἡμαῖν
τοὺς ῥέκνα ἵνα εὐνῶν ἦ· οἱ δ' αὖτοι μὴ ὑποφθαῖναι
τοὺς δούλους προσέχον· μὴ μολύβδου τοὺς τλήκας
ἰὼβ εἰπὼν εἰδὲ καὶ ἐφ' αὐτὴν κρίμα θροῦν
ἰός μου, ἡ θραπταίνησιν κρίνομένων αὐτῶν προσ-
με· ἡ θραπταίνησιν εἰδὲ ἑκαστὸν μου ἐκρίναι ποιή-
σῃται· καὶ τὰ ἐξ ἑκαστοῦ καθε· οἱ δούλοι μὴ παρορ-
γίετε τοὺς δεσπότες ἐν κινήσει· ἵνα μὴ κακὰ
ἀνέκτισιν αὐτοῖς αἰετοὶ ἱσθῇτε· μηδὲς αἶψος ἐθί-
εῖν· ἵνα μὴ ἐν μὴ τοῖς γῆναι καὶ ποροῦντος.
μήτη ὀρεῖ· φθόνος· λοιδορία· κραυγὴ· ἐλασφ-
μία· μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῶν· αἰχμαλωτῆ· μὴ
ἀσπαρτάσθω, ἵνα μὴ καταστῇν ἰσθῇ τοῖς
ῥέκνα τὰ καὶ σαρὶ ὑποτῆναι, ἐν οἷς ἀκύνδυνος
ἡ ὑποτῆναι· τοὺς ἀρχοντας μὴ ἐν ῥέκναι εἰς πόρο
ξυσμοῦ· ἵνα μὴ ὅτε ἀφορμὴ τοῖς βητοῦσι
καὶ ὑμῶν· φθὲν δὲ τοῖς ἰσθῇ καὶ παιδεραστίας· φθόνου.
φθόνον τὸ ῥέκναι ὅτι ταῦτα κ' τοῖς ἐν ῥέκναι
ἀπηγορεύεται περὶ ταῦτα· ταῦτα οὐ γὰρ ἀπόστολος
παρεκδέχεται· ἀλλ' οὐκ οὐδὲν ὑμῶν ὑπομῖ-
μνήσκει οὐδένα

φιλιππων βράβυον. ἄρρηκτόν σου ἡμᾶς ὧν
 μένος ἀνέννητος διὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου
 ἀναφύλλει πνεύματι καὶ ἰσχύϊ καὶ ἰσομῆτι
 ἡμᾶς ἐν τῇ τοῦ χεῖρός σου βασιλείᾳ. ἀπαύξωμα
 τοῦ ἀντιθέμου μακάριον ἀρχειν ἡμῶν. οὐ καὶ ὄναί-
 μιν εὐρεῖς. ἄρρωσθε ἀρρώσθαι καὶ θεῶ πεφωτισ-
 μένοι τῷ ἁγίῳ πνεύματι: ~

τοῖς αὐτοῖς πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον ἀποστολῆς
ἐπιτολῆς

[illegible]

ἀνέγνω· ἴδω μὴ (γαὶ) κατὰ βόλην· οἶνον καὶ
κρεὼν μὴ πῦρ τε ἀπάξου· οὐ γὰρ ἐστὶ βδελυκτά·
"ταῖ γὰρ ἀγαθὰ ἡσυχίᾳ φησὶ, φάσκει· καὶ ἔδεσθε
"κρέα ὡς χεῖρμα· καὶ οἶνος ἐν φρεσὶν καὶ ἡρδία
"δῶδρά που· καὶ ἔχαιον ἰσχυρίαι· καὶ ἄρτος ἐν-
"εῖδει· ἀλλὰ μεμαρμένως καὶ ἑστανότως ὡς
θεοῦ χορηγούτος· ἵς γὰρ φάσκει· ἢ τίς πείθει πα-
"ρέξ αὐτοῦ, ὅτι εἴ τι κέχρηται αὐτοῦ καὶ ὅτι δέσται
αὐτοῦ· ἵν' ἀνδρώσει πρόσθε· ἵνα μὴ μόνος αὐτοῦ
οἴδης τοὺς νόμους· ἀλλὰ καὶ ἄλλοις αὐτοῦ ἐξ-
"γῇ ὡς θεὸς ἀνθρώποις· οὐδαὶς σε στυγόμενος ἐμ-
"πλήκει γὰρ τοῦ τοῦ θείου περιμαρτίαις, ἵνα ἴδῃ
"σε στυγροῦσθαι καὶ ἀφίστη· ἐμὲ δὲ καὶ ἀνθρώποις.
"οὐ σε φθονοῦται ἀνὴρ καὶ καμίνως ἀνθρώπων· δὴ τί-
"τιχόν σου ἐγὼ ὁ δέσποισ· πᾶσι δὲ ἔχων πᾶσι τοῖς
δουλοῦσιν ἐμὰ, καὶ ὅτι οἱ πᾶσι ἔστι· καὶ ἡντιμεν.
καὶ ἡρδία ἐν, καὶ σημεῖα ποιῇ καὶ περὶ
"λεῖψ· γίνεσθαι φανέρωσθαι πρὸς αὐτοῦ δοξαῖ· προ-
"βάτων φησὶ γὰρ καὶ ἡσυχία· αἵ τινες ἀνδρῶν
"τοῦ ἐσθῆ, καὶ τοῦ πάτος αὐτοῦ καὶ αἵ, ἔσονται ὡς
αὐτοῦ ὁ δὲ καὶ ἐμὸς· καὶ ἡντιμεν ἵνα ὑπὸ
"δοξα τοῦ καὶ, καὶ ὅτι καὶ ἡσυχία, καὶ ἡντιμεν

ἰσχύμα εἰς καὶ τὸν, ἐξωσι βδελυκτός. εἴ τίς
 φαυλίζει τὸν νόμον ἡ τοῦ προφήτου, οὐχ ἵστος
 πατρὶν ἐπλήρωσεν, ἐξωσι ὡς αὐτὸς ἵστος. εἴ τίς
 ἀνθρώπου καλεῖ τὸν κύριον, τοῦδαῖος ἐστὶ χριστός.
 τόνος. χριστός ἵματιος οὕτως χριστός. ὁρῶντων
 περιέτασ. ὁ θεὸς γὰρ ἐστὶ πατήρ τῶν ὁρφανῶν
 καὶ κρίνεις τῶν χριστῶν. μηδὲν δὲ τῶν ἀδίκων π
 περιέτα. τέρψις γὰρ εἰσὶν. σὺ δὲ ὁ ἁγνός τῶν ἱερῶν
 ἐκείνοι βαπτίζουσιν. τέρψις γὰρ εἰσὶν. χριστολογίαι.
 χριστολογίαι. σὺ δὲ αὐτοῖς δόξα μὲν, ὡς εἴπα
 νος ὁ ἅγιος ἐν τέρψις ἡμῶν, ἱακὼβ καὶ ἰωάννης
 πρεσβυτέρους. τῶν συνάξεων μὲν ἀρχὴν. ἐξ ὁνό
 ματος πάντας ἀδελφῶν. μηδὲν σου τοῦ νέου
 ἰστος καὶ φρονεῖται. ἀλλὰ τὸ πᾶν τῶν ἁγίων
 εἰς τὸν ἀνθρώπου ἀνθρώπου. οἱ καὶ αὐτοὶ μὲν ἰστος
 σχώου. καὶ ἰστος γὰρ ἡμῶν καὶ αὐτοῖς ἡ φωνή. τῶ
 ναῖ ἡσυχία μὲν βδελυκτός. αὐτοὶ γὰρ οἱ ἁγνοὶ καὶ
 καὶ ἀνθρώπου. ἀνθρώπου καὶ καὶ αὐτοῖς ἀνθρώπου
 ἀνθρώπου μόνον δὲ ἀνθρώπου. ἀνθρώπου γὰρ αὐτοῖς
 ἀνθρώπου οὐ παιδοποιήσει. ἡμῶν καὶ καὶ αὐτοῖς
 καὶ αὐτοῖς ἀνθρώπου. αὐτοὶ ἀνθρώπου γὰρ αὐτοῖς.
 οὐτε γὰρ ἀνθρώπου. εἰ μὴ ἀνθρώπου πρῶτον καὶ

τοῖς γὰρ ἀδελφοῖς τοῖς ὁμοῖοις ἐκ τῶν ἑαυτῶν στοιχείων.
Ἰησὺς δὲ εὐασι, ἐκ τῆς πνευματικῆς τοῦ ἀδελφοῦ καὶ
πνευματικῆς δὲ τοῦ καλῆς τοῦ κυρίου ἐκ μόνου τοῦ
πατρὸς. οὐ βδέχεται τὸ αὐτὸ τοῦ νομίμου με-
ξως. ἀλλὰ θεοπραποῦς τοῦ γεννησῆς. ἔπει-
τα γὰρ ἰδὲ δεικνύει μὴ ἵσχυρὸν εἶναι ἀπο-
στασιζόντα. ἀλλὰ τὴν πνευματικὴν ἐξουσίαν ὡς
δεικνύει. ὡς φησὶν φεῦτε. ὡς φησὶν
γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐκείνου. ταυτολογίαν βδέχεται.
ἂν ποτὶς γὰρ πνεύμας τοῦ χειμῶτος τοῦ αὐτοῦ.
φθόνον φεῦτε. ἀρχὴς γὰρ ὁ ἀβελος, καὶ
ἀδελφὸς ἀδελφῶν βασιλεὺς καὶ ἐκ
φθόνου φθόνον καὶ φθόνον. τοῖς ἀδελφοῖς
μου πνεύματι ἀπὸ τῆς αὐτῆς. καὶ μόνον ἀρ-
καθὶ τοῖς ἰσοῖς ἀδελφοῖς. ὁμοίως καὶ τοῖς
ἀδελφοῖς μου πνεύματι ἀρκαθὶ τοῖς ὁμοῖοις.
πνεύματος φύσιν ὡς αἰσθάνεται καὶ καὶ μα-
κροθυμία ἐστὶν ἵνα ἡ πολλὴ ἐν φρονήσει. ἰωὴ πε-
νήτων μὴ ἀμείχει. οὐκ ἀπὸ τῆς ἐλεημοσύ-
νης γὰρ καὶ πείσονται ἀποκαθαίρονται ἀμαρτίας.
σεαυτὸν ἄνθρωπον ὡς θεοῦ οἰκτιρῶντος καὶ οὐ
ὡς ἀρχὴς. ἀρκαθὶ τοῦ πνεύματος. οὐδὲ ὅτι

[illegible]

αὐτοὺς ἐπὶ βλεπε· ἐπισήριζον αὐτοὺς τὸ δακτύ-
λιον· μὲν γὰρ τὸν σινεάπαχιν ἦτορος ἀναβαρβαλ-
ῶντος ἦν, περὶ σφοδρῶς σὺ κυρίῳ· πρόστιον ὃ
κὴ πῶς μενοταύτῃ θύλατ' ἔρχομαι. Πῶς πορφυ-
ρεαίτην, καὶ πῶς κατὰ ἴκον αὐτῆς ἔκκε-
κ' ἡ δὲ δὲ τὸν τ' ἐνοίμην· τὸ ἐξερωχθῆσαν τὸν ἐν-
σεβῶν γυναικῶν· ἡ γὰρ αὖν οὐ γένοιτο, κὴ σὺ παλὸν
ἔδωκε μοι αὐτῶν· ὁ πατὴρ τοῦ χεῖρος δὲ τὸν τ' ἐν-
μορφοῦντος φύλακται ἀπὸ μὲν κίσεον ἐξόν χεῖρον
εἰς ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν· ἔρρωτο
σὺ κυρίῳ, κὴ προσεύχου ἵνα πληρωθῇ·

I τοὶ αὐτοὶ ἐπιστολὴν πρὸς ἑφ' ἑστίους, ἵνα
γινάτιος ὁ κὴ σφοδρῶς, ἦτο δὲ μετὰ τὴν σὺ με-
θεῖ θεοῦ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ καὶ πρὸς τὴν
πρὸ αὐτῶν εἶναι δὲ τὸν τ' ἐν-
μορφοῦντος ἐξόν χεῖρον, καὶ ἐκκλησίαν
σὺ πᾶσι δὲ τὸν τ' ἐν-
κὴ κυρίου ἡμεῶν ἰησοῦ χεῖρος τοῦ σὺ τ' ἐν-
ἦτο ἐκκλησία ἦτο δὲ τὸν τ' ἐν-
ζῶ τοῦ αὐτοῦ, τὸν τ' ἐν-
δὲ τὸν τ' ἐν-
σὺ τ' ἐν-
τὸν τ' ἐν-

οἰνογία κτ' τοῖς ἐν κηράπῳ ἐν χειρὶ ἰησοῦ πε-
 σωμένοι ἐκείνῳ· μὴ μὲν οὐτως θεοῦ φῶς ἀνδρωσι
 ἀνὰ πύρην σφύλας ἐν αἵματι χρίσαντες οὐκ ἐν τῇ
 ἔργον τεχνίως ἀπηρτίσασα· ἀνυποσφύλας γάρ με-
 δεδαιμόνιον ἀπὸ συρίας ὑποφ' αἵματος τοῦ ἐν ἡμῶν
 ἐλπίδος· πεποιδότες τῇ προσβολῇ ὑμῶν αὐτο-
 ῦ ἡμῶν οὐ γὰρ μὴ θηριόμαχῃ· ἵνα δὲ τοῦ μερῶν
 εἰσὶν δυνάμει μαθητῆς εἶναι τοῦ ὑποφ' ἐκείνῳ αὐτῷ
 ἀνέντιμους θεοῦ προσφορὰς κηρύσσοντες αὐτοῖς
 οὐκ ἔλαττον παρὰ τοῦ ὑμῶν ἐν ὀνόματι θεοῦ αἰπύ-
 λητα ἐν ὀνόματι τοῦ ὑποφ' αἵματος αὐτοῦ· ὑμῶν
 ὡς αὐτοῦ πῶς, ἐν ἑνὶ καὶ κτ' αἵματι ἰησοῦ ὑμῶν
 ἀνὰ πύρην κηρύττοντες ὑμῶν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ
 εἶναι· ἀλλὰ τοῦ τοῦ αὐτοῦ θεοῦ ὁ χρίσας ἡμῶν ἡμῶν
 τοιούτοις οὐσιν, τοιούτων ὅτις ἡμῶν κακῶς
 ἐν χειρὶ· ὑποφ' αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ ἡμῶν βίβλου
 τοῦ ἡμῶν θεοῦ ὁ αὐτοῦ ἡμῶν, κηρύττοντες αὐ-
 τοῦ ἡμῶν, ἑνὶ καὶ κτ' αὐτοῦ αὐτοῦ ὁ αὐτοῦ
 εἰς ἡμῶν τοῦ ἐκκλησιασμοῦ, κηρύττοντες ὑμῶν
 τοῦ αὐτοῦ ἡμῶν· κηρύττοντες δὲ ὁ αὐτοῦ ὁ αὐτοῦ ἡμῶν
 ἡμῶν, ὡς ὁ αὐτοῦ ἡμῶν ἰησοῦ αὐτοῦ ἡμῶν
 ἀπεργάζομαι, κηρύττοντες ὑμῶν ὁ αὐτοῦ ἡμῶν

ἀγῆσόν μου οὐκ ἔδοξα χυμῶθαι. ὡς καὶ αὐτὸν ὁ πατήρ
ἐν τοῦ χειρὸς ἀναψύξει. ὅμα ὁ νοήμας καὶ ἐν ῥῶν
καὶ ἐν τοῖς, καὶ φέρων. διὼν πάντας ὑμᾶς
κατὰ ἀνθρώπων εἶδον. ὁ καὶ μετὰ ὑμῶν δὲ χαρὰ
τοῦ ἀνθρώπου ἀξίος ὢ. πρὸς οὗν ὑμᾶς ἐπὶ ἐπὶ
πάντα πρὸς οὗν δὲ ἀβελὴν ἐν τοῦ χειρὸς τοῦ
δὲ ἀβελὴν ὑμᾶς, ἵνα ἐν μέλει ὑποδοχῇ ἦτε.
κατὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἡρώμε.
καὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους. ἵνα ὑπο-
τασσόμενοι τῷ κυρίῳ ὡς τῷ κυρίῳ καὶ τῷ κυρίῳ.
ἐπὶ πάντας ἦτε ὡς τῷ κυρίῳ. οὐ δὲ χαρὰ ὑμῶν
ὡς ὡς ἡ. εἰ γὰρ καὶ ἐδίδμας δὲ τὸ ὄνομα, οὐκ
ἀπὸ τῆς οὐκ ἐν τοῦ χειρὸς. καὶ γὰρ ἀρχὴν ἔχον
τοῦ μακάριον ὑμῶν. καὶ πρὸς ὑμῶν ὡς ὁμο-
δοχοῖς. ἐμὲ γὰρ εἶδει πρὸς ὑμῶν ὑπομενησθῆναι.
τοῖς κυρίῳ. ὑπομενησθῆναι. ἀλλὰ
τοῖς κυρίῳ. ὑπομενησθῆναι. ὑπομενησθῆναι.
δὲ τοῦτο πρὸς ὑμῶν. ὑπομενησθῆναι. ὑπομενησθῆναι.
σευ τρέχον τῶν ἀνθρώπων τοῦ κυρίου. καὶ γὰρ ἐν τοῖς
πάντας ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων τοῦ κυρίου. ὡς αὐτοῦ που
λαί. ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων τοῦ κυρίου. ὑπομενησθῆναι.
καὶ ὑμᾶς ὑπομενησθῆναι. ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων τοῦ κυρίου. καὶ

11. Ζηλουῦ ὡς παῖδες μητρὶς γάρ μου φθοὶ γίνεσθαι. x
 12. καὶ ὡς παῖς χειρὸς ὁδῶν καὶ ὑμῶν πρὸς πᾶσι συν-
 τρέχειν τῇ τοῦ ὁδοποῦτου γνώμῃ τοῦ κυρίου θεοῦ
 ποιημένων ὑμῶν. ὅπως καὶ ποιῶντες αὐτοὶ σοφί-
 ας ἵκνῃται ὑπὸ τοῦ κυρίου. ὅτι τὰ ἄξιόνομαστον
 προσκυττάειν, ἄξιον ἐστὶ τοῦ κυρίου, οὕτως συνήμεροισι
 τοῦ ὁδοποῦτου, ὡς χοροὶ καὶ θάλασσαι, συναδελφύοι
 οὕτως τῇ ὁμονοίᾳ καὶ συμφωνίᾳ ἁγία, καὶ ὅτι
 ὁρχητός καὶ φύλαξ ἐν τοῖς ἁγίοις. καὶ οἱ ἁγίαν-
 δρα δὲ, χοροὶ γινέσθω ὡς ἵνα συμφωνοῖ ὁ ὅλος
 ἐν ὁμονοίᾳ. συναδελφύοι θεοῦ λαοὶ, ἐν ἀνῶν-
 τῇ ἐν γλῶσσῃ τῇ συμφωνίᾳ τοῦ κυρίου, καὶ ὅτι ἡ
 πλημὴν αὐτοῦ ἡ ἐν τοῖς ἁγίοις τοῦ κυρίου ἡμεῖς.
 13. ὁ δὲ γὰρ αὐτοὶ φθοὶ πᾶσι ἁγίοις, ἵνα ὡς ἐγὼ καὶ
 14. σὺ ἐν ἑστέ, καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὅσις ἁγίοις
 οὕτως ἐστέ ὑμεῖς, ἐν ἁμῶν ἐν ὅσις συναδελφύοι
 θεοῦ, μητρὶς εἶναι χειρὸς, οὐ καὶ μετὰ ὑπὸ χειρὶ.
 εἰ γὰρ ἐγὼ ἐν μικρῇ χερὶ τοῦ αὐτοῦ συναδελφύοι
 ἔσθην πρὸς τοῖς ὁδοποῦτοις ὑμῶν, οὐ καὶ μετὰ τῶν
 οὐρανῶν, ἀλλὰ τὸν κυμαίνοντα, πόσω μᾶλλον ὑμεῖς
 μακαρίσω τοὺς ἁγίους καὶ ἀκακὰς ἀδελφούς αὐτοῦ ὡς ἡ
 ἐκκλησία τοῦ κυρίου καὶ ὅτι τῷ κυρίῳ καὶ πατρὶ αὐτοῦ

ἵνα πάλιν ἐν αὐτῇ σύμφωνά ᾗ· μηδὲς ἀπομαίνω.
 ἐδὲ μὲν αὐτὸς ἦ τοῦ θυοῦ ἡγεμῶν. ὑστέρηται τοῦ
 ὄφλου τοῦ θεοῦ· εἰς τὰς αἰὲς καὶ ἀδελφῶν προσευχή το
 θάωτος ἰσχυρῶς ἔχει, ὡς καὶ τοὶ χεῖρον ἐν αὐτοῖς ὑστέρηται.
 πύσω μέλλων, ἥ τε τοῦ ἀδισκῆτου καὶ παλαιοῦ Ἰησοῦ
 ἐκκλησιῶν προσελθὼν σύμφωνος ἀνιούσας πρὸς
 θεόν· οἷον πρὸς θεὸν αὐτοῖς πάντα τοὶ ἐν
 χρεῖν αἰνέματα· οὐκ ὡς τοῖς οὐτως χωριζόμενος.
 καὶ μὴ συνερχόμενος ἐν βουλῇ θυοῦ καὶ ἐκκλη-
 σίας πρὸς τοὺς αὐτοῦ ἱερεῶν ἀνυπόμυντος. χύνης
 ἔστιν ἐν πρὸς αὐτοῦ ὁ δὲ ἡμέραν ἀπὸ δευτέρου μερῶ.
 σπουδαίσατε ὁρμητοὶ ὑποτάσσεται τῷ ὁρισμένῳ,
 καὶ τοῖς πρεσβυτέρῳ καὶ τοῖς ὁρισμένοις· ὁ γὰρ τοῦ-
 τοῦ ὑποτασσόμενος, ὑπακούει χρεῖν τῷ πρὸς
 ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀπειθεῖν αὐτοῖς, ἀπειθεῖ
 χρεῖν Ἰησοῦ· ὁ δὲ ἀπειθεῖν τῷ ἡμῶν ὁχλῷ τῷ
 πλῶσι. διὸ καὶ τοῦ θεοῦ μένει ὁ πάντων.
 αὐθαδέος γὰρ ἔστι καὶ δύσεως. ὑπερφύματος, ὁ μὲν
 πρὸς αὐτῶν τοῖς κρείττοσιν· ὑπερφύματος γὰρ
 ὁ θεὸς ἐν ἡμῶν καὶ ταπεινῶν δὲ διδύσι χρεῖν.
 καὶ ὑπερφύματος ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ ἕως σφόδρα χρεῖν
 καὶ ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἱερεῖς· ὁ ὑμῶν αἰνεῖων, ἡμῶν

αἰνεῖς· καὶ ὁ ἄγγελος αἰνεῖ τὸν πατέρα·
 ὅτι μετὰ τοῦ· ὁ υἱὸς αὐτοῦ· ἐμὲ ἀγαπᾷ· ὁ δὲ ἐμὲ
 ἀγαπᾷ· ἀγαπᾷ τὸν ἀποκριθῆναι· ὅσα ἔχεται
 σὺ πάντα τὸν ὁπίσθους· πρὸν αὐτὸν φοβέσθαι·
 πρὸν ὅτι πατέρα οὐκ ὀνομάσῃς· εἰς ἰδίαν οὐκ
 νομίζεις· οὕτως αὐτὸν δὲ ἡμεῖς δέχομεν· ὡς αὐτοῦ
 πέμψαντα· τὸν οὖν αὐτίς πονηρὸν ὡς αὐτὸν
 ἔχον· καὶ πρὸς ἐλπίαν τὸν κύριον πρὸς ἑαυτὸν·
 ὁ οὐκ ἔστιν ὁ δὲ ἀγαπᾷ καὶ ὁ ξύλοις ἔργοις βασιλεύοντι
 δὲ πρὸς ἑαυτὸν· καὶ μὴ πρὸς ἑαυτὸν ἀνδρώποισιν
 νομοῖται· αὐτὸς μὲν τὸν ἑστίον· ὡς περὶ αὐτὸν
 αἰνεῖ· ἐν ταῖς ἐμὲ· ὅτι πατέρα καὶ ἀγαπᾷ
 ἦτε· καὶ ὅτι ἐν ὑμῖν· ὅτι ἐμὲ αἰρεῖσθαι καὶ
 ἀλλοτρίον ποιῆσαι· καὶ διδασκαλίου· καὶ ἐστὶν ὡς
 πάλιν ἐμὲ ἄγειν ὁ σῶμα· καὶ ἐν πνεύματι
 ὁ καὶ ἐν ἐμὲ· ἐκ τῶν κεκλήθη ἡμεῖς πᾶσι
 ἡμεῖς καὶ εἰς κύριον· μία πίστις· ἐν βασιλείᾳ
 εἰς θεόν· καὶ πᾶν πᾶν· ὁ αὐτὸς πᾶν καὶ ὁ καὶ πᾶν
 καὶ ἐν πατρὶ· ὑμεῖς μὲν οὖν ἐστὶν ἰσοῦτοι· ὑπὸ τοῖς
 ὡς δὲ παιδὸς ἐστὶν ἡμεῖς· πατέρα τὸν καὶ
 φῶς· καὶ ἡμεῖς τὸν καὶ τὸν αὐτὸν· ἡμεῖς δὲ φανερὰ

εἰώθασι δὲ ὅλῳ πονηρῷ τὸ ὄνομα παρ' αὐτοῖς· ἄλλα
τὴν ἀπεχάσαντο δὲ ἀξία θεοῦ· καὶ φρονεῖντες
ἐν ἀλήθειᾳ τοῦ τοῦ χριστοῦ διδασκαλίας· ἀπὸ λατρῶν
ἐαυτῶν καὶ τῶν πεποιημένων ἀβελγιστῶν· οὓς δὲ ὑμεῖς
ὡς θηρία ἐκκλίνετε· διημεροῦς ἐκκλίνετε· ὅ-
τι ζῆται εἰς τὸν αἰῶνα· πρέχειρος δὲ γίνεσθαι καὶ ἀπὸ
χρηστος ἀσέβων ἀπύχαια· εἰσὶ γὰρ κύνες ἐν εὐ-
οὐδυνόχοι· ὑκαυτῶν· χύσασιν αὐτοῦ· χρεῖσθαι
καὶ· οὓς οὐχ ἔστιν ἔτι· ἀλλ' αὐτοῖς γὰρ προσδοκῶν.
ἰατρὸς δὲ ἡμεῖς ἐστὶν ὁ μέγας ἀληθινὸς θεός· ὁ αὐ-
τὸς καὶ ἀπεχάσαντος ὁ τῶν ὁχλῶν κυρίου· τοῦ δὲ
μονογενοῦς πατρὸς καὶ γυνήτων· ἔτομον ἰατρὸν
καὶ τὸν κυριὸν ἡμεῖς θεόν· ἰησοῦν τὸν χριστόν· τὸν
πρὸ αἰῶνων καὶ τὸν μονοτὸν καὶ ἕκτον· ὃς ἐστὶν
καὶ τὸν ἐκ μὲν ἀπὸ τοῦ πατρὸς· ὁ ὅλος γὰρ ὅλος
ἐν ἡμέλῳ· ὁ αὐτὸς καὶ ἐν σώματι· ὁ ἀπαθής, ἐν
παθητῷ σώματι· ὁ αἰσθητὸς ἐν ἀσθητῷ σώματι·
ἡλικία ἐν ὁμοιοῦ· ὅπως θημάτου καὶ φθορασ
ἐχάθεσθαι καὶ ἰατρῶν καὶ τῶν καὶ τῶν
καὶ ἰατρῶν ἀλλὰ νοσηλευθεῖσθαι ἐν ἀσθενείᾳ
καὶ πονηροῦ ἀπὸ θυμίας· μετὰ αὐτὸς ὑμεῖς
ἐξ ἀπαταῖς· ὅτι οὐδὲ ἐξ ἀπαταῖς· ὅλοι

[illegible]

.. παῖδας· κὴ πάλιν πνεύματος τοῦ ἁγίου· οὐχα-
.. λήσαι· θηοὶν ἀφ' ἐαυτοῦ· ἀλλ' ὅσα δὲ ἀνέστη παρ' ἐ-
.. μου· κὴ πάλιν ἐαυτοῖς περὶ τὸν πατέρα· ἐγὼ σε
.. φησὶν· ἐδέξασα ἐπὶ τῇ σὺ γλῶσσῃ· τὸ ῥῆμα· ὃ ἐδωκεν
.. μοι ἐκ τῆς ὡσεύσεως· ἐφ' ἡμέρας σου τὸ ὄνομα τοῦ
.. ἁγίου· κὴ πάλιν τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἐκεί-
.. νεῖ δὲ δέξασαι· ὅτι ἐκ τοῦ ἐμὸν ἡμετέραν· τὸ δὲ
.. πνεῦμα πνεύμα· αὐτὸ κηρύττει· τὰ ἰσχυρά·
.. αὐτὰρ εἰς τὸν πατέρα· ἀλλ' ὅσα δὲ ἐδέξασαι· τὸν σου γ' ὅτι
.. μετὰ τὸν πνεῦμα· ὑπὸ τῇ· ἀπαταλὸν τὸν
.. ἰσχυρὸν· ὑπὸ τῇ· ῥαβδῶν· φλοῖον· αἰσθη-
.. φωνον· ἀμύχανον· γλῶσσον· τοφθαί· οὐτ
.. ἀντὶ τῆς· ῥύσε· τῇ ἡμῶν ἰσχυρὸν· ὁ δὲ
.. λῶσας ἡμῶν ἐπὶ τῇ πνεύματι· ὡς λῶσας ἐκ-
.. λεκτοῦ· ἐκ τῆς ἡμετέραν· εἰς οἱ ἡμετέραν
.. τοῦ πατέρα· ἀλλ' ὅσα δὲ ἐδέξασαι· εἰς τὸ ὄνομα
.. τοῦ ἁγίου· ἡμῶν ῥαβδῶν· σκίον· ἡμετέραν
.. ἡμῶν πνεύματι· τῇ δὲ ἡμῶν· καὶ δὲ
.. τῇ ἡμετέραν· ἐκ τῆς πνεύματι· οὐτ
.. πορφυρῶν· ἀλλ' ὅσα δὲ ἐδέξασαι· ῥαβδῶν
.. οἱ ἡμῶν· οὐτ· οἱ πορφυρῶν· ἐκ τῆς
.. ὁ δὲ δὲ ἐκ τῆς ἡμετέραν ἰσχυρὸν· ἐγὼ γάρ

9
φοιτὸν εἰμὶ ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ζωὴ· ὁ δὲ γὰρ δὲ ἡ ὁδὸς πρὸς τὸν
11 πρῶτον· οὐδεὶς γὰρ ἔρχεται πρὸς τὸν πρῶτον εἰμὶ
12 δι' ἐμοῦ· μαθηταῖοι οὐκ ἔστι ὑμεῖς οἱ θεοφόροι·
πράγμα τοφόροι· αἰτίοφόροι· καὶ πάντα κακὸς -
μιμνήσκοντες· ἐν ταῖς ἐντολαῖς τοῦ ἱεροῦ· καὶ
λαὸν ἐκτρέφοντες· ἔθνος ἄνθρωπον· λαὸς εἰς τρεῖς -
ποινοῦν· διὸ οὗς ἀποκαθάρσας ἡξιώσθη δῶν
χρῆσθαι πρὸς τοὺς λαοὺς τοῖς αὐτοῖς ἐν
ἐφίπῳ· τοῖς ὅμοις ἐν ταῖς ἐντολαῖς τοῦ ἱεροῦ· χαίρω οὖν ἐφ'
ὑμῖν, ὅτι μὴ ἡμετέροις ἐστὶν πρὸς ταῖς ἐντολὰς
καὶ τὰς ἐντολὰς πάντες, ἀλλὰ καὶ θεὸν· καὶ τὸν
καὶ τὸν λαὸν δὲ ἀποκαθάρσας ἐκ τῆς ἐντολῆς πρὸς τοὺς
λαοὺς· ἐστὶ γὰρ αὐτοῖς ἐκ τῆς μετ' ἐμοῦ αἰσθάνου
13 τῶν λαῶν· μὴ ὅτι τῶν λαῶν οὐκ ἐστὶν αἰσθάνου, ἡ δὲ αἰσθάνου
14 τῶν λαῶν οὐκ ἐστὶν αἰσθάνου, αὐτὸς γὰρ αὐτοῖς οὐκ αἰσθάνου
μετ' ἐμοῦ εἶναι ὑμῖν· γίνεσθε οὖν ἀποκαθάρσας τοῦ
καὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ ἱεροῦ· γίνεσθε οὖν ἐκ τῆς ἐντολῆς
γίνεσθε ἐκ τῆς ἐντολῆς τοῦ ἱεροῦ, ὡς ἐμοῦ αἰσθάνου
γίνεσθε πρὸς τοὺς λαοὺς αὐτοῖς ὑμεῖς λαοὶ αἰσθάνου
καὶ· ἀποκαθάρσας πρὸς τοὺς λαοὺς ἀποκαθάρσας αὐτοῖς·
ὑμεῖς λαὸς ἐκ τῆς ἐντολῆς· αὐτοῖς ἀποκαθάρσας,
ἐκ τῆς ἐντολῆς ἐκ τῆς ἐντολῆς ἀποκαθάρσας· γίνεσθε λαοὶ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

95
βιδήδ' ὅτι αἱ αἰώτῃ ἱερόμενα, θεοὺς ἀνὸν ὄπο-
νησθ'. ἰαδὲ δὴ αὖ πάντα, εἰς χειρὸς θρασίην, ἀνέ-
χουσαί εἰσι· οὐδαίς τις τὴν ἰσχυρὰν ἐλλόμενος, ὁφεί-
λει ἀμάρτυράν· ὅδ' ἂν ὀπίω κεκνημένους, μὴ-
" σφ' ἰὸν ἀδεχρόν· ὁ γὰρ εἰπὼν, δαυπησῶς κ' ἰὸν
" θεόν σου, εἶπε, κ' ἰὸν παλαιόν σα ὡς αὐτόν· οἱ
ὅπαι ἐλλόμενοι χεῖτον εἶναι, οὐκ ἐξ ὧν χεῖτου-
σί μένον, ἀλλὰ κ' ἐξ ὧν παρτίτουσ' ἱσχυρίζονται.
ὁ γὰρ ἰὸν χειρὸς ἰὸν ἀνέστην γινώσκουσιν, ὅμαι-
νόν εἰσι σφ' ὅπου καὶ εἶναι, ἢ χεῖρ κ' μέ εἶναι.
ὁ γὰρ γένῃ ἡ βασιλεία ἰὸν θεοῦ, ἀλλ' ἐν δαυδῶναι.
" καρδία τις αὖτε, σάμαλ' ἰδὲ, ὁμοχολοῦται· ἡ γὰρ
εἰς διημισσώλῃ. ἰὸν δὲ, εἰς σωτηρίῃ· χειρὸν ἰὸν
δεδοσκέιν, ἰδὲ ὁ χεῖρ ποιῶν· ὅς γὰρ ἰὸν ποιήσῃ
κ' διδάξῃ, οὗτος μέγας ἐν ἡ βασιλεία· ὁ γὰρ ἡμῶν
κ' θεὸς ἰησοῦς ὁ χεῖρ τοῦ ὁ γὰρ ἰὸν θεοῦ καὶ ἰὸν θεός.
παρτίτον εἰποίησα, κ' ἰὸν εἰδὲ δαξεν, ὡς μαρτυ-
ρεῖ χουκασ· οὐδ' ἰὸν αὐανος ἐν ἡ κατὰ χεῖρ δαυδῶναι-
σώλῃν ἐκ χειρὸν· ὁ γὰρ χεῖρ, θάμει ἰὸν καλῶν.
ἀλλὰ κ' ἰὸν κ' ἰὸν ἡμῶν ἰὸν αὐτῶν ὅτι· πᾶν
οὗν ποιῶν ὡς αὐτοῦ ἐν ἡμῶν χεῖρ τοῦ ἰὸν θεοῦ.
ἰὸν ὡς ἰὸν αὐτῶν νασί· χεῖρ αὐτοῦ ἐν ἡμῶν ἰὸν θεός· χεῖρ

[illegible]

καὶ ὁ κελὸς αὐτοῦ ὁμοίως καὶ ὁ ὄφθαλμος τοῦ κυ-
βερνήτου κρηναῖος, ἅπαντα ἐν ἡσυχίᾳ ἐπρόχθη.
ἡμῖν δὲ ἐφ' ἡμερῶν αἰσὴ ἐν οὐρανῷ ἐχρημα-
τὶσθαι πάλαι τοὺς παρ' αὐτοῦ, καὶ ὅπως αὐτοῦ ὁμο-
χρηστον εἶναι καὶ ἐκείνου ἐκφύγειν ἢ ἐκείνου
αὐτοῦ τοῖς ὁμοῖοις αὐτόν. ταῦτά δὲ λοιπὰ πάντα
αἶσθη. ὅμοια ἡλίου καὶ σελήνης, χορὸς ἁγίων τοῦ
αἵματος αὐτοῦ δὲ εἰς ἡμετέρας αὐτοῦ τοῦ ὁμοῖου.
ὁμοχρηστον εἶναι πάλαι ἢ ἐκείνου ἢ ἐκείνου.
ἐνθεν ἡμετέρας σοφίας καὶ σοφίας. τοιαύτας
ἡμέρας εἶναι, καὶ ἡμέρας ἡμετέρας. παρ' ὁμοῖος καὶ
ὁμοῖος εἶναι, ὁμοῖος ὁμοῖος ὁμοῖος εἶναι. καὶ
τοῦ ὁμοῖου καὶ ὁμοῖου καὶ ὁμοῖου. τοιαύτως ὁμοῖος
ὁμοῖος εἶναι, καὶ ὁμοῖος εἶναι ὁμοῖος εἶναι.
ὁμοῖος εἶναι ὁμοῖος εἶναι, οὐτὶς ὁμοῖος εἶναι.
ὁμοῖος εἶναι ὁμοῖος, ὁμοῖος εἶναι. ὁμοῖος εἶναι
ὁμοῖος εἶναι ὁμοῖος εἶναι ὁμοῖος εἶναι.
ὁμοῖος εἶναι ὁμοῖος εἶναι ὁμοῖος εἶναι.
ὁμοῖος εἶναι ὁμοῖος εἶναι ὁμοῖος εἶναι.
ὁμοῖος εἶναι ὁμοῖος εἶναι ὁμοῖος εἶναι.
ὁμοῖος εἶναι ὁμοῖος εἶναι ὁμοῖος εἶναι.

του προς οφθαλμούς, ἡ ἰστορία 16.
 Ἰ. Γράβιτος ὁ καὶ θεοφόρος τῇ ἐλεημένῃ ἐν μεταλλῇ -
 ὅτι τὴν ἡμετέραν θεοῦ πατρὸς, καὶ ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ
 μονογενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ. ἐκ κεκοιτάς ἡ γέννησιν
 καὶ πεφωτισμένην ἐν θαλάσσῃ θεοῦ πατρὸς
 τοῦ ποιησαντος τὰ πάντα, ἀδελφὴ καὶ πόσις καὶ
 ἀγαπῶν ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος
 ἡμετέρου. ἡ τὴν περὶ ἡμετέραν ἐν ὁπῷ χαρίους ὅσων
 ἀξιοθέος. ἀξιοπρεπῆς. ἀξιωματικῆς. ἀξιο-
 ταντος. ἀξιοπιστοῦς. ἀξιοδύστητος. καὶ περὶ
 ἐλεημένην ἰσοδύστητος. χαρισάντων πατρὶ ὁντων
 πνευματικῶν. καὶ ἀσπάζομαι ἐν ὁπῷ
 θεοῦ πατρὶ καὶ υἱοῦ. καὶ ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ υἱοῦ
 αὐτοῦ. τοῖς καὶ σάφει καὶ πνεύματι ὡς μέντοι
 πᾶσι ἐν τῇ αὐτῇ περὶ ἡμετέροις πάσι
 χαρίους θεοῦ ἀδελφικῆς καὶ ἀποδιυλισμένης
 ἀπὸ πνεύματος ἀγαπῶντος χάριτος ἐν τῇ
 καὶ πατρὶ καὶ κυρίῳ ἡμῶν ἰησοῦ χριστῷ. ἀμὲν
 καὶ χαίρειν. ἀδελφὴ ἐν ἀδελφῇ τῇ θεῷ, ἀδελφὴ
 ἰδὼν ὑμῶν τὴν ἀξιοθεῖαν πρὸς πατέρα καὶ πόσι
 καὶ πνεύματι ἁγίῳ. ἀδελφὴ τῇ ἐν χριστῷ ἰησοῦ.
 ἐλπίσω ὑμᾶς ἀπαύσασθαι. ἐλπίσω δὲ ἡμετέρας

ἑλθὼν ἰδοὺ καὶ με εἰς τοῦτος εἶναι ἡμῶν ἀρχή.
 ἔσοι καὶ ὁ μέλλων ὅταν ἐδύωτο χερσὶ τοῦ ἀδελφοῦ
 εἰς τὸ τοῦ κληρονόμου εἰς τὸ φάσ δυνάμει δέξας ἀπο-
 λυθεῖν· φοβοῦμαι γὰρ τι δυνάμει ὑμῶν μὴ αὐτῇ
 με ἀδικήσῃ· ὑμῶν γὰρ δὲ χερσὶ εἰσὶν ὁ δὲ χεῖρ ποιῆσαι.
 ἐμοὶ δὲ δύσκολόν ἐστι θεοῦ ἀδελφόν· ἐδύωτο ὑμεῖς
 μὴ φείσασθαι μεν περὶ αὐτοῦ φίλίας· ἑλθόντων· οὐ-
 θύω γὰρ ὑμᾶς ἀνδρῶν πατέρων καὶ ἀλλὰ θεῶν
 ἀδύνατοι· ὡς ἀνὰ ἀδύνατον· οὐτε γὰρ ἐγὼ ἐξω-
 πολεῖ καὶ ἐν τοιοῦτον ὡς ἐν θεοῦ ἀδελφόν· οὐτε ὑμεῖς
 ἐδύωτο πῆσιν κρείττονι ἐγὼ ἐχέω ἀδελφῶν
 ναί· ἐδύωτο γὰρ πῆσιν ἀπὸ μου, ἐγὼ γὰρ ἡμῶν
 θεοῦ· ἐδύωτο ἐργασθεῖν τοῦ σαρκὸς μου, πόλιν
 ἐσομένην τῶν· τῶν δὲ δέ με πῆσιν τοῦ αὐτοῦ
 διδόναι θεῶν· ὡς ἐπὶ τοῦ ὁμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ
 ἵνα ἐν δυνάμει χερσὶ γὰρ ἡμῶν, ἀδελφῶν περὶ
 χερσὶ τοῦ· ὅτι τοῦ ἀδελφῶν ποὺν σὺ γὰρ καὶ
 ξίωσιν ὁ θεὸς ἀδελφῶν εἰς δυνάμει ἀπὸ δυνά-
 μει καὶ ἀπὸ μετὰ τῶν τοῦ αὐτοῦ πατρὸς
 καὶ τῶν καὶ τῶν, τοῦ καὶ τῶν ἀπὸ καὶ τῶν
 περὶ θεοῦ, ἵνα εἰς αὐτὸν φάσιν· οὐδὲ ποτε ἐβασ-
 καὶ ἀπὸ τῶν· ἀδελφῶν ἐδύωτο· ἐγὼ δὲ τῶν

ἵνα καὶ ἐὰν οὐ βούληται, ἀμαρτάνουσιν ἐν ᾧ
θεοῦ· καὶ οὐδὲν αἰτέωμαι ἵνα ἴσως ἂν ἐξέλθω
ἵνα μὴ μόνον λέγω, ἀλλὰ καὶ ἴδω· ὅπως μὴ μόνον
λέγωμαι χριστὸς, ἀλλὰ καὶ ὁρίσθω· ἐμὴ γὰρ ἀρε-
θὴ καὶ λατρεῖς δουλεύω. καὶ ἵνα πᾶσι εἶναι.
ὅτι ἐγὼ μὴ φαίνομαι· οὐδὲν φαίνωμεν αἰ-
νίον. ἵνα γὰρ βλεπόμενα πρὸς ἡμᾶς· ἵνα ἡμεῖς
βλεπόμενα, αἰώνια· οὐ πλεονεξοῦμεν ἵνα ἴδωμεν.
ἀλλὰ μετέθουσ' ἐξ ἡμῶν· ὁ χριστὸς, ὅτι ἐμὴ σῶται
ἐκ τοῦ ἐγώ μου. φιλεῖται ἡ ἀρεθὴ· εἰς ἐκ τοῦ
ἐγώ μου γὰρ φησὶ τούτου ἦτε, ὁ ἐγώ μου δὲ ἐφίλει
ἐξ ἡμῶν· γινώσκω καὶ ἐκ τοῦ ἐγώ μου· ἀλλὰ ἐγὼ ἐξ
ἐμῶν ἡμῶν ἐκ τοῦ ἐγώ μου· μένεται πόρε-
ται· ἐγὼ γὰρ ὡς πᾶσι τοῖς ἐκκλησίαις· καὶ
ἐν ᾧ οὐ μὴ παύσῃ ὅτι ἐκὼν ἐν ᾧ οὐ μὴ ἀποθνή-
σκω, ἐμὴ γὰρ ὑμῶν μὴ κωλύσθαι· παρὰ καὶ οὐ
ὑμῶν μὴ ἐννοία ἀήμερος ἡμεῶν· ἀφ' ἡ-
μεῶν θηρίων εἶναι βούλομαι· διὼν ἐξ ἡμῶν ὅτι πᾶ-
σι· ὅτι εἰ μὴ τοῦ θεοῦ· καὶ διὼν ἐξ ἡμῶν θηρίων
ἐκλήθην· ἵνα καὶ ἄλλος ἄλλος θεοῦ ἀρεθὴ· μὴ
καὶ ἐκείνους ἐκ θηρίων· ἵνα καὶ ἄλλος ἐκ θηρίων
καὶ μὴ ἐκ θηρίων καὶ ἐκ πᾶσι τοῖς ἐμῶν μου

ἵνα μὴ ἐπιμαθῆις. βαρὺς γινὶ ἀρεθίσσασθαι. τοῖς
ἴσομαι μαθητὰς ἀληθεῖς ἰησοῦ χριστοῦ. ὅτε οὐδὲ
ὕψωμα μου ὁ νόμος ὀφθαλμοῖς. ἀλλ' ἰδμεύσασθαι.
τοῦ κελῖνον ὑψώματός. ἵνα ἀληθῶς ὁρῶντων τοῦ
θεοῦ θυσιᾶ ἀρεθῶ. οὐχὼς πύργος κῆ παύλος
ἀχρηστασθαι ὑμῶν. ἐκείνοι ἀπόστολοι ἰησοῦ
χριστοῦ. ἐγὼ δὲ ἐχρηστῶς. ἐκείνοι ἐλεύθεροι ὡς δοῦλ
θεοῦ. ἐγὼ δὲ μέχει νῦν δοῦλός. ἀλλ' ἂν πάθω.
ἀπελεύθερος γνῶσθαι ἰησοῦ χριστοῦ. κῆ οὐα -
σῆσθαι ἐν αὐτῷ ἐλεύθερος. νῦν μενυθῶν ἐν
αὐτῷ. δεδεμμένος μεθεν ἐν τῷ θυμῷ κρημνισθῆναι
μαίταιον. ἀπὸ σιρίας μέχει ῥώμης θηριόμαχ.
ἀχρηστῶς κῆ ἡσυχασθῶ. νῦν τοῖς κρημνισθῶ. ἐν
δεδεμμένος δὲ κρημνισθῶ. ὅτε ἐν τῷ θυμῷ
τοῦ θυμῶ. οἱ κῆ ἐν τῷ θυμῷ. ἀχρηστῶς. ἐν
δὲ τοῖς ἀδικήμασι. αὐτῶν. μέλλον μενυθῶ. ἀχρηστῶς
ἀχρηστῶ. ἵνα ἐμὲ κρημνισθῶ. ἀχρηστῶ. ἀχρηστῶ
συντομῆς ἀχρηστῶ. ἀχρηστῶ. ἀχρηστῶ. ἀχρηστῶ.
ὕψωμα μενυθῶ. οὐχὼς ὡς ἰνδὸν δειχαινό -
μα οὐχὲν ἰδμεύ. κῆ αὐτῶν δὲ ἐν τῷ θυμῷ. ἀχρηστῶ.
ἐγὼ περὶ ἀχρηστῶ. οὐχὲν ἰδμεύ. ἀχρηστῶ.

Συμφορεῖ, ἵνα γινώσκω καὶ ἀρχομαι μαθηταῖς
εἶναι. μηθενομι βηλάσαι τὴν ὁδοῦν καὶ τὴν αἰ-
σχύναν, ἵνα ἰησοῦ χριστοῦ ἀδότηχῃ. πῦρ καὶ σῆς
θηρίων τοῦ σώματος, δυνάμει διατρίβει. σπορ-
ποιοῖ ὁ δὲ ὧν, σὺ γὰρ παῖδες, ἀλλοιοῖ ὅλου τοῦ
σώματος, καὶ ἡ γὰρ τοῦ δ' ἡσυχίου ἀδότηχῃ. ἔρχι-
σθαι, μένον ἵνα ἰησοῦ χριστοῦ ἀδότηχῃ. οὐδὲν με
ὠφελήσει τὰ πρῶτα τοῦ νόμου, οὐδὲ αἰ βασι-
λεῖαι τοῦ αἰῶνος τοῦ νῦν. καὶ ἔτι αἰ ἀποθνήσκῃ διὰ
ἰησοῦν χριστόν, ἡ βασιλεύειν τὸν πᾶν τὴν γῆν.
ἵνα γὰρ ὠφελῇται ἀνθρώποις, ἐπὶ τὸν νόμον ὅλον
ἐκδοθῇ, καὶ τὴν ψυχὴν ἀποδοῦν ἀποχέσθαι τοῦ κῆ-
ρατος. τὸν γὰρ τοῦ ἀληθινοῦ καὶ πρῶτον, ἰησοῦ τοῦ
χριστοῦ. ἐκδοθῇ τὴν ψυχὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθνήσκῃ
καὶ ἀναστῇ. σὺ γὰρ ὡς ἐγώ, ἀδελφοί, μὴ
ἐμποδίσῃτε με εἰς βλάβην ψυχῆς. ἰησοῦς γὰρ
ἐστὶν ἡ ζωὴ τὸν πᾶν. μὴ θαλίσητέ με ἀποθνήσκῃ.
καὶ αὐτὸς τὰς ἐστὶν ἡ ἀνέχου χριστοῦ βίαν, τοῦ θεοῦ θε-
λονταί με εἶναι. καὶ ὡς μὴ γὰρ ἵστασθε. ἀφελί με
καθαρὸν ὡς χρυσόν. ἐκδοθῇ τὸν ἡμῶν, ἀντὶ
θεοῦ ὅσοις. ἀδότηχῃ τὰς μετὰ μετὰ εἶναι
πᾶσιν χριστοῦ τοῦ θεοῦ μου. ἐπὶ αὐτὸν ἐν τῇ γῇ

ἔχει νοσησάτω ὁ θεὸς καὶ σὺ μπάθει τωμοί. εἰδὼς
ὅτι σὺ ἐχόναι με· ὁ ἀρχὸν τοῦ σώματος τοῦτου· ὁ γὰρ -
παλαιὰ με βούλει· καὶ ἔτι εἰς τὸν θεόν μου ἵκνῃται·
ὁ δὲ φεύγει· μηδεὶς οὖν ἴδῃ πόρον των ὑμῶν βο -
ηθεῖτω αὐτῷ· μέγαλον ἔμοι γενέσθαι· τοῦ πλάγιον
θεοῦ· μή γὰρ ἔτι ἰησοῦ χριστοῦ· ἡ σήμερον δὲ περ -
λίμνηται· βασιλεῖα ἐν ὑμῖν· μή ηγοισκῇτω· μη -
δὲ ἐγὼ ἐγὼ ὑμῶν πόρον· πόρον καὶ ἐπὶ τῇτι·
τοῦτοιοι δὲ μέγα ὅτι εὐσαπὶ οἱς γέφυρα ὑμῖν·
ἴδῃ γὰρ γέφυρα ὑμῖν· ἐρῶν τοῦ δὲ χεῖς χεῖς ἀπο -
θάνει· ὁ ἔμοι ἔρως ἐστὶν ἐμοί· καὶ οὐκ ἐστὶν οἱ
ἐμοί πῦρ οἰχοῦντι· ὕδωρ δὲ ἴδῃ ἀλλόμῃ οἱ
ἐμοί· ὡσαύτως ἐμοί· δὲ ἐγὼ πρὸς τὸν πόρον·
ὅτι ἡ δόξα σου οὐδὲ φέρει· οὐδὲ ἡ δόξα σου
εἶς τοῦτου· ἀρτον τοῦ θεοῦ ἔχει· ἀρτον οὐρανίου
ἀρτον βωλοῦ· ὁ ἐστὶν ἔξω τοῦ χεῖς τοῦ τοῦ τοῦ
θεοῦ τοῦ γνομένου ἐν ὑμῖν· ἐκαστὸς δὲ αὐτοῦ
καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ πᾶσι θεῶν τοῦ ποταμοῦ αὐτοῦ·
ὁ ἐστὶν ὁ αὐτοῦ ἀσφατος· καὶ αἰνῶνος ζωῆς· οὐκ ἐστὶν
ὁ γὰρ ἐν τῷ ποταμῷ· τοῦτο δὲ ἔστιν ἐν ὑμῖν
ὁ γὰρ ἐστὶν χεῖς αὐτοῦ ἐστὶν· ζωὴ δὲ οὐκ ἐστὶν ἐγὼ
ὡσαύτως ἐστὶν ἐμοί ὁ χεῖς· ὁ γὰρ ἐστὶν ἔξω

αἰτοῦμαι ὑμᾶς, μὴ παρομιλοῦσαδέ με. τίς γινώσκει
 ἡμῶν ὅτι τοῦ ἰησοῦ φίλῳ τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἦτορ
 .. δοθέν. ἡ δὲ ταποδῶσα ἡ κυρία παρὶ πόλεως
 .. αὐτὴν ἀνταπέδωκέ μοι. αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς καὶ πᾶς
 καὶ ὁ κύριος ἰησοῦς χριστός, φανερώσει ὑμῖν ταῦτα,
 ὅτι ἀληθὺς γέγονε καὶ ὑμεῖς σωθέντες κατέμοι. ἵνα
 ὑδὸς ποδὶ τύχῃ ἐν τῷ νέμῳ τῷ ὀρίῳ. οὐ γὰρ
 ἔσθην ὑμῖν ἔργον, ἀλλὰ ἐπὶ γνώμῃ θεοῦ.
 ἐδὴ παθὼν ἠλπίσατε. ἐὰν ἀποδοκιμασθῶ,
 ἐμὴ σέβετε. μνημονεύετε ἐν τῇ εὐχῇ ὑμῶν τὴν
 ἐν οὐρίᾳ ἐκκλησίᾳ. εἴ τις ἀντὶ ἡμῶν ποιμή-
 .. νηθεῖται ὑπὲρ κυρίου ἡμῶν ἐπὶ οὐρίᾳ. εἴ τις ἐμὴ ὁ ποιμὴν
 .. ὁ θεός, καὶ μένος αὐτοῦ ἀποδοκιμασῶ. καὶ
 .. ἡ ὑμῶν ἢ εἰς αὐτὸν ὁράτω. εἴ τίς δὲ καὶ αἰσχυνώ-
 .. μαι ἐξ αὐτῶν γέγονε. οὐ γὰρ ἐμὴ ἄξιός, ὡν ἔσ-
 χετος αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν μαρτυρῶν ἀλλ' ὁ κλημῆν ἡμῶν
 εἶναι. ἐδὴ θεοῦ ἀπὸ τύχῃ. ἀσπάζεσθαι ὑμᾶς
 ὑπὲρ τῶν νέμῳ, καὶ ἡ ὁράτω ἡ ἐκκλησίᾳ. ἡ
 διὰ δὲ ἡμῶν εἰς ὅνομα ἰησοῦ χριστοῦ. οὐ γὰρ
 παρομιλοῦμαι. καὶ γὰρ αἰμὴ παρομιλοῦμαι.
 ἡ δὲ ὁδὸς κατὰ πόλιν μαρτυροῦμαι. Γράφω δὲ
 ὑμῖν ταῦτα ἀπὸ σμύρνης διὰ τῶν φερόντων

ἀξίωμα καὶ ἰσχύος· ὅτι δὲ ἄμα ἡμεῖς, οὐ πολλοὶ καὶ
 ἄλλοις κεῖντος, ἐν ποταμῷ, ὄνομα, καὶ ἐν πελάγε - ἰός, μοι
 θύγῃ ἀπὸ σφύρας· εἰς ῥώμην εἰς δὲ ἔξωθεν.
 τῶν ἐν ὕμῳ ἀνελώντων, οἷς καὶ ἀλλόθεν ἐπὶ
 μέντοι, πάντες γὰρ εἰσὶν ἀξιοὶ θεοῦ καὶ ὑμῶν.
 οὐκ ἐπὶ πόρῃ ὑμῶν κατὰ πάντα ἀναπαύει.
 ἔφαρξεν δὲ ὑμῶν ταῦτα ἐν πελάγε καὶ ἡμεῶν
 σὺ θεοὶ· ἔρρωθεν εἰς ἱέρους, ἀνὴρ ποταμῷ ἡμεῶν
 γείτονος

ἡμεῖς οὐκ ἐπὶ πόρῃ ὑμῶν κατὰ πάντα ἀναπαύει
 ἔφαρξεν δὲ ὑμῶν ταῦτα ἐν πελάγε καὶ ἡμεῶν
 σὺ θεοὶ· ἔρρωθεν εἰς ἱέρους, ἀνὴρ ποταμῷ ἡμεῶν

